

خَطِ اَوَّلِ پوُلُسِ بَلَدِه ایماندارای قُرْنَتُس

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پوُلُسِ که دَ خاست-و-اراده خُدا
دَ عِنوانِ رَسولِ عیسیٰ مَسیحِ کُوی شُد
و از طرفِ برارِ مو سوسِتِنیس، ۲ بَلَدِه جماعتِ
ایماندارای خُدا که دَ شارِ قُرْنَتُس آسته، بَلَدِه
کسای که دَ وسِیلِه مَسیحِ عیسیٰ تَقَدیس شُدِه
کُوی شُد تا از جُمْلِه مُقَدَّسین بَشَه قَد تمامِ کسای
که دَ هر جای نامِ مَولایِ مو عیسیٰ مَسیحِ ره
مِیگیره که ام مَولایِ ازوا و ام مَولایِ ازمو
آسته. ۳ فِیض و سلامتی از طرفِ آتِه مو خُدا و
مَولا عیسیٰ مَسیحِ نَصیب شُمو شُنِه.

شکرگزاری پولس

۴ ما خُدايِ خُو ره هميشه بَلدِه شُمُو بخاطرِ
فَيْضِي شُكر-و-سِپاس مُوگُم كه دَ وَسِيْلَه عيسِي
مسيح دَز مو دَدِه شُدِه، ۵ چُون شُمُو از هر نِگاه
دَ وَسِيْلَه مسيح رسيده شُدِيد، دَ هر توره و دَ
هر عِلْم، ۶ -- اُمُو رَقْم كه شاهِدِي دَ بارِه مسيح
دَ مِينَكَل شُمُو مُسْتَحْكَم شُد -- ۷ دَ اندازِه كه
شُمُو از هِيچ نِعْمَتِ رُوحَانِي مُحْرُوم نِيسْتِيد دَ
حَالِيكِه اِنْتِظَارِ ظُهُورِ مَوْلَايِ مو عيسِي مسيح
ره مِيكشِيد. ۸ اُو ام شُمُو ره تا آخِرِ اُسْتِوارِ
نِگاهِ مُو كُنِه تا شُمُو دَ رُوزِ پَسِ اَمْدُونِ مَوْلَايِ
مو عيسِي مسيح بَعِ عَيْبِ بَشِيد. ۹ خُدا وفادار
اَسْتِه؛ اُو شُمُو ره كُوي كَد كه قَد باچِه شِي
مَوْلَايِ مو عيسِي مسيح رفاقت دَشْتِه بَشِيد.

بے‌اتفاقی دَ جماعتِ ایماندارا

۱۰ ای برارو، دَ نامِ مَولایِ مو عیسیٰ مسیح
از شُمو خاھشِ مَونُم کہ پگِ شُمو اِتفاقِ دَشتہ
بَشید و دَ مینکلِ شُمو تفرِقہ نَبشہ، بَلکہ دَ
یگِ فِکر و یگِ نَظرِ اِتحدِ کَامِلِ دَشتہ بَشید.
۱۱ چُونِ آئی برارونِ مہ، از خانوارِ خلوئی دَ بارہ
شُمو بَلدہ از مہ خَبر رَسیدہ کہ دَ مینکلِ شُمو
جَنجالِ پَیدا شُدہ. ۱۲ مقصدِ مہ ای آستہ کہ یگِ
شُمو مَوگیہ: ”ما از جِمِ پوُلُسِ اَسْتُم،“ دِیگہ
شُمو مَوگیہ: ”ما از جِمِ اِپوُلُسِ اَسْتُم،“ یگِ
دِیگہ مَوگیہ: ”ما از جِمِ کِیفا^a اَسْتُم.“ بعضی ام
مَوگیہ: ”ما از جِمِ مَسیحِ اَسْتُم.“ ۱۳ آیا مَسیح
تَقسیمِ تَقسیمِ شُدہ؟ آیا پوُلُسِ بَلدہ شُمو دَ صَلیب
مِیخکوبِ شُدہ؟ ۱۴ خُدا رَہ شُکرِ مَونُم کہ بَغیر
از کَرِیسپُس و گایوسِ دِیگہ هِیچ کُدَم شُمو رَہ

^a ۱:۱۲ «کیفا» نامِ دِیگہ پِترُسِ آستہ.

غُسْلِ تَعْمِيدِ نَدَدُمْ^{۱۵} تا هیچ کس گفته نَتَنه
 که دَ نامِ ازمه غُسْلِ تَعْمِيدِ گِرِفْتَه. ^{۱۶} اَرے،
 خانوارِ اِسْتِيفانِ رِه ام غُسْلِ تَعْمِيدِ دَدُمْ، مگم
 بَغَيْرِ امزیا دِیگه دَ یاد مه نَمِییه که ما کُدَم کس
 رِه غُسْلِ تَعْمِيدِ دَدَه بَشُم. ^{۱۷} چُون مَسِیح مَرِه
 رِبِی نَکد که غُسْلِ تَعْمِيدِ بَدُمْ، بَلِکِه مَرِه رِبِی
 کد تا خوش خبری رِه اِعلانِ کُنُم، و لے نَه قد
 حِکْمَتِ توره گویی تا پِیغامِ صَلِیبِ مَسِیحِ بے تائیر
 نَشْنَه.

مسیح: قُدْرَتِ و حِکْمَتِ خُدا

^{۱۸} دَ حَقِیْقَتِ پِیغامِ صَلِیبِ بَلْدِه کَسای که نابُود
 شُدْنی اَسْتِه یگ پِیغامِ لُوڈگی یِه، مگم بَلْدِه ازمو
 که نِجَاتِ پِیدا کدے، قُدْرَتِ خُدا اَسْتِه. ^{۱۹} چُون
 دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نُوشتِه یِه:

”دانایی آدمای دانا رِه نابُود مُونُم
 و فامیدگی آدمای فامیده رِه باطل مُونُم.“

۲۰ پس کُجا یِه دانا؟ کُجا یِه عالم؟ کُجا یِه
 کسی که بَحْث کُنِه دَمزی زمان؟ آیا خُدا حِکْمَتِ
 دُنیا ره جِهالتِ جور نَکده؟ ۲۱ چُون دَ مُطابِقِ
 حِکْمَتِ خُدا، دُنیا از طَریقِ حِکْمَتِ خُود خُو خُدا
 ره نَشِنخت، امزی خاطر خُدا صَلاح دِید که دَ
 وَسِیلِه لَوڈگی پَیغامِ ازمو کسای ره که ایمان
 میره، نِجات بَدیه. ۲۲ یَهُودیا مُعجزه طَلب مُونه
 و یونانیا دَ جُسْتَجوی حِکْمَتِ اَسته، ۲۳ لیکن مو
 دَ بارِه مَسِیح که دَ صَلیب مِیخکوب شُد، موعِظِه
 مُونی که اُو بَلدِه یَهُودیا سَنگِ لَخَشَنْدُک^a اَسته
 و بَلدِه مَرْدُمای غَیرِ یَهُود لَوڈگی، ۲۴ مَگم بَلدِه
 کسای که کُوی شُدِه، چِی یَهُود بَشِه، چِی غَیرِ
 یَهُود، مَسِیح قُدرتِ خُدا و حِکْمَتِ خُدا اَسته.

^a ۱:۲۳ یَهُودیا دَزی عَقیدِه بُود که مَسِیح تا اَبَد زِنده
 مُومنه و تا اَبَد پادشاهی مُونه، لیکن وختی عِیسی مَسِیح
 دَ صَلیب مِیخکوب شُد یَهُودیا دَزی باور شُد که عِیسی
 اُمُو مَسِیح وعده شُدِه نِیستِه، امزی خاطر اُو بَلدِه ازوا
 سَنگِ لَخَشَنْدُک شُد.

۲۵ چون چیزی که دَ باره خُدا لَوڈگی^a حساب
مُوشه، اُو از حِکمتِ اِنسان کده حِکیمانَه تر اَسته
و چیزی که دَ باره خُدا ناتوانی حساب مُوشه،
از توانایی اِنسان کده قوی تر اَسته.

۲۶ یگ نظر دَ وختِ کوی شُدون خُو کُنید،
اوخته غَدر شُمو از نِگاهِ اِنسانی دانا نَبُودید،
غَدر شُمو قَدرتمند نَبُودید و غَدر شُمو نفرای
نامتُو نَبُودید. ۲۷ مگم خُدا چیزای ره که دُنیا
لَوڈه مُوگیه، اِنْتِخاب کد تا دانایو ره شرمِنده
کُنه؛ و خُدا چیزای ره که دُنیا ضعیف حساب
مُوکنه، اِنْتِخاب کد تا زورتُوها ره شرمِنده کُنه.

۲۸ خُدا چیزای ره که دَ نظرِ دُنیا پَست و حَقیر
اَسته اِنْتِخاب کد، چیزای ره که هیچ دَ حساب
نَمییه، تا چیزای ره که دَ حساب مییه، دَ هیچ

^a ۱:۲۵ اِمکان دَره معنای امزی آیه اینی رقم بَشه: پیغام
خُدا که دَ نظرِ مردُم لَوڈگی معلوم مُوشه از حِکمتِ اِنسان
کده حِکیمانَه تر اَسته و نَقشِه که دَ نظرِ مردُم ناتوانی خُدا
معلوم مُوشه از توانایی اِنسان کده قوی تر اَسته.

برابر کُنه ۲۹ تا هیچ کس دَ حُضُورِ خُدا دَ بِلِه
 حُو اِفْتِخارِ نَكُنِه. ۳۰ از طَرِيقِ خُدا شُمُو دَ مَسِيحِ
 عِيسَى تَعَلُّقِ دَرِيدِ، که او از طَرَفِ خُدا بَلَدِه
 اَزْمُو حِکْمَتِ، عَدالَتِ، قُدُوسِيَّتِ و فِدِيه شُد.
 ۳۱ پَس اَمُو رَقْمِ که دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوِشْتِه شُدِه:
 ”هَر کَسِي که اِفْتِخارِ مُونِه، دَ بِلِه خُداوند اِفْتِخارِ
 کُنِه.“

۲
 ۱ آي بَرارو، وختیکه ما دَ پيش شُمُو اَمْدَمِ،
 ما قد توره های فوق العاده یا حکمت نَمْدَمِ
 که رازِ خُدا ره بَلَدِه شُمُو اِعْلانِ کُنِم. ۲ چُون ما
 تَصْمِيمِ گَرِفْتِه بُوْدَمِ که دَ مینکل شُمُو هِيچ چيزی
 ره نَدَنَمِ بَغِيرِ از عِيسَى مَسِيحِ و اِي که مَسِيحِ
 دَ رُوي صَلِيبِ مِيخکُوبِ شُد. ۳ ما قد ضَعْفِ و
 قد تَرَسِ و لَرزِ کَلُو دَ پيش شُمُو اَمْدَمِ ۴ و پَيغامِ
 و موعِظَه مِه قد توراى قانع کُننده و پُر حِکْمَتِ
 قَتِي نَبُوْدِ، بَلکِه قد اِظْهَارِ رُوحِ اَلْقُدْسِ و قُدْرَتِ
 شِي بِيانِ شُد ۵ تا ايمانِ شُمُو دَ بِلِه حِکْمَتِ اِنسانِ
 اُسْتوارِ نَبَشِه، بَلکِه دَ بِلِه قُدْرَتِ خُدا.

۶ دَ عَيْنِ حَال، مو دَ مینکلِ ایماندارایِ بالغِ از
 حِکمتِ تورهِ مُوگی، مگم نَه از حِکمتِ امزی
 عالمِ یا از حُکمرانایِ امزیِ عالمِ که نابُودِ شُدنی
 آسته، ۷ بَلکِه مو از حِکمتِ خُدا تورهِ مُوگی
 که یگِ رازِ تاشه آسته که خُدا اُو ره پیش از
 شُرُوعِ عالمِ ها بَلدِه شِکوه-و-جلالِ از مو مُقَرَر
 کده. ۸ هیچِ کُدَم از حُکمرانایِ امزیِ عالمِ ای
 حِکمتِ ره نِفامید، چُون اگِه مُوفامید، مَولایِ
 بُزرگی-و-جلالِ ره دَ صلیبِ میخکوبِ نَمُکد.
 ۹ مگم اُمُو رِقْمِ که دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوشته یِه:

”چیزی ره که هیچِ چیم نَدیده و هیچِ

گوش نَشنیده

و دَ فِکْرِ اِنسانِ نَگشته،

اُمُو چیزِ ره خُدا بَلدِه دوستدارایِ

خُو مُهیا کده.“

۱۰ خُدا امی چیزا ره دَ وَسِیلِه رُوحِ اَلْقُدَسِ بَلدِه

ازمو بَرَمَلا کده، چُون رُوحِ اَلْقُدَسِ تَمَامِ چیزا ره

کُنَج-و-کاو مُونِه، حتا غُوجی هایِ رازِ خُدا ره.

۱۱ چون دَ مینکلِ اِنسانِ ها کی میتنه فِکرای
 اِنسان ره بَدنه بَغیر از روحِ اِنسان که دَ و جُود
 شی آسته؟ امی رقمِ فِکرای خُدا ره ام هیچ کس
 نَمیدنه بَغیر از روحِ خُدا. ۱۲ مو ام روحِ دُنیا ره
 از خود نکدے، بَلکه روحی ره از خود کدے که
 از خُدا آسته تا چیزای ره که خُدا دَز مو بخشیده
 بَدنی. ۱۳ و مو دَ باره امزی چیزا قد کلمه های
 توره مُوگی که دَ وسیله حِکمتِ اِنسان تعلیم
 دَده نَشده، بَلکه دَ وسیله روحِ اَلْقُدس تعلیم دَده
 شُدے؛ مو حقیقتای روحانی ره قد کلمه های
 روحانی بیان مُوکنی. ۱۴ مگم اِنسانِ نَفسانی
 حقیقتای روحِ خُدا ره قَبول نَمونه، چُون بَلدِه
 ازو لَوڈگی آسته و او نَمیتنه که اونا ره پی
 بُره، چراکه اونا دَ وسیله روحِ تَشخِیص مُوشه.
 ۱۵ لیکن شخصِ روحانی میتنه پگِ چیزا ره
 تَشخِیص کُنه، ولے خودِ ازو دَ وسیله هیچ کس
 دَ آزمایش قرار نَمیگیره. ۱۶ چُون نوشته یه:

”کی آسته که فِکرِ خُداوند ره فامیده بَشه

تا اُو ره هِدایتِ بَدیه؟ "هیچ کس .
مگم مو فکرِ مسیح ره دَری .

خِدمتگَرایِ خُدا

۳
۱ ای برارو، ما نَتَنسْتُم قد شُمو رَقمی
توره بُوگیم که قد مردُمای روحانی توره
مُوگیم، بلکه قد شُمو رَقمِ مردُمای نَفسانی توره
گُفْتُم، رَقمِ کَسای که دَ ایمان خُو دَ مسیح نِلغِه
آسته. ۲ ما دَز شُمو شِیر دَدُم، نَه خوراکِ سخت،
چون شُمو تَوان شی ره نَدَشْتِید و فِعلاً هَنوز
ام تَوان شی ره نَدَرِید، ۳ چراکه شُمو هَنوز ام
نَفسانی آسْتِید. تا وختیکه حَسادت و جَنجال
دَ بَین شُمو آسته، آیا شُمو نَفسانی نِیَسْتِید
و دَ مُطابِقِ رَسْم-و-رَاهِ اِنسان^a رِفْتار نَمُوکُنِید؟
۴ چون وختیکه یگ مُوگیه: "ما از جِمِ پوُلُس
آسْتُم." و دِیگِه مُوگیه: "ما از جِمِ اِپوُلُس

^a ۳:۳ دَ جای «اِنسان» دَ زِیونِ یونانی «جِسْم» نِوِشْتِه یِه.

اَسْتُمْ. " آیا شُمو انسان های نَفسانی نِیستید؟
 ۵ آخرِ اِپولُس کی اَسْتَه؟ و پوُلُس کی اَسْتَه؟ اونا
 فقط خِدْمَتگاری اَسْتَه که دَ و سِیلَه ازوا شُمو
 ایمان اُورِدید، اَمو رِقْم که مَولا بِلَدَه هر کس
 یگ و ظِیفَه دَدَه. ۶ ما کِشْت کُدْم و اِپولُس آو
 دَد، لیکِن خُدا اَسْتَه که رُشَد مِیدیه. ۷ پس نَه
 کِشْت کُنْدَه کُدْم چِیزی اَسْتَه و نَه ام آو دِهِنْدَه،
 بَلِکَه تَنها خُدا ی که رُشَد مِیدیه. ۸ کسی که
 کِشْت مَونَه و کسی که آو مِیدیه هر دُوی شی
 یگ مقصد دَرَه و هر کُدْم شی دَ مُطابِقِ زَحْمَت
 خُو اَجْر دَ دِست مِیره. ۹ چُون مو دَ خِدْمَتِ خُدا
 همکارا اَسْتی و شُمو کِشْت و اَبادی خُدا اَسْتید.
 ۱۰ مُطابِقِ فِیضی که خُدا دَز مَه دَدَه، ما بَحِیثِ
 یگ اُسْتاکارِ قَابِلِ تادَوِ رَه اِشْتُم و یگو کس
 دِیگَه دَ بِلَه شی اَباد مَونَه. مگم هر کس باید
 فِکر خُو رَه بِگِیره که چی رِقْم دَ بِلَه ازو اَباد
 کُنَه. ۱۱ چُون هِیچ کس نَمِیتنَه که تادَوِ دِیگَه
 بیلَه بَغِیر از تادَوی که اِشْتَه شُدَه؛ و اُو تادَوِ،

عیسیٰ مسیح آسته. ۱۲ اگه کس د بِلَه امزی تادو قد طِلا، نُقره و سنگای قِیمتی آباد مونه یا قد چپو، خَشپَش و کاه، ۱۳ کارِ هر کس برَملا موشه، چُون امو «روز»^a کارِ هر کس ره برَملا مونه، چراکه امو روز قد آتِش ظاهر موشه و آتِش کارِ هر کس ره آزمایش مونه که چی رقم آسته. ۱۴ اگه چیزی که د بِلَه تادو آباد شُده، باقی بُمَنه، آباد کُننده اجر د دست میره. ۱۵ ولے اگه کارِ آباد کُننده بُسوزه، ضرر مونه، مگم خود ازو نجات پیدا مونه، البته رقمِ کسی که از مینکلِ آتِش تیر شُده بشه. ۱۶ آیا نَمیدنید که شُمو خانه خُدا آستید و روح خُدا د وجود شُمو بود-و-باش دَره؟ ۱۷ اگه کسی خانه خُدا ره خراب کُنه، خُدا او ره نابود مونه؛ چُون خانه خُدا مُقدَّس آسته و امو خانه شُمو آستید.

^a ۱۳:۳ یعنی روزی که عیسیٰ مسیح پس مییه.

۱۸ هیچ کس خود خو ره بازی ندیه. اگه کدم
 کس از مینکل شمو خود ره د امزی عالم دانا
 فکر مونه، او باید خود ره لوڏه قرار بدیه تا
 دانا شنه. ۱۹ چون حکمت ازی دنیا د پیش
 خدا لوڏگی آسته. امو رقم که د کتاب مقدس
 نوشته شده: ”خدا آدمای دانا ره د چالاکی
 ازوا گرفتار مونه.“ ۲۰ و بسم موهیه: ”خداوند
 میدنه که فیکرای دانیو پوچ-و-بے فایده آسته.“
 ۲۱ پس هیچ کس د بله انسان ها افتخار نکنه،
 چون پگ چیزا از شمو آسته. ۲۲ چی پولس، چی
 آپولس، چی کیفا،^a چی دنیا، چی زندگی، چی
 مرگ، چی حاضر و چی آینده، پگ شی از شمو
 آسته، ۲۳ و شمو از مسیح و مسیح از خدا.

^a ۳:۲۲ کیفا یعنی پترس.

شناسِ دُرُست از رُسولایِ مسیح

۴ پس شُمو مو ره بحیثِ خدمتگاری مسیح و آدمای پیشقدم دَ راز های خُدا بِنخشید. ۲ علاوه ازی، لازم آسته که آدمای پیشقدم قابلِ اعتماد ثابت شُنه. ۳ لیکن بلده ازمه ای یگ چیزی کلو ریزه آسته که دَ وسیله شُمو یا دَ وسیله یگو محکمِه انسانی قضاوت شُمن. حتی خود مه دَ باره خُو قضاوت نَمونم. ۴ چون ما دَ خود کُدم عیب نَمینگرم، ولے ای دلیل مره بے گناه جور نَمونه، بلکه مولا آسته که دَ باره مه قضاوت مُوکنه. ۵ امزی خاطر پیش از وخت دَ باره هیچ چیز قضاوت نکُنید، یعنی پیش از امدونِ مولا که او چیزای ره که فعلاً دَ تربیکی تاشه یه، دَ روشنی میره و نیت های دل ها ره برملا مونه. اوخته هر کسی که حقدار شی آسته از طرفِ خُدا تعریف-و-توصیف مُوشه.

۶ آی برارو، ما امی چیزا ره بطورِ مثال دَ باره
 خود خُو و دَ باره آپولس بخاطرِ ازشمو گُفتم
 تا از مو معنای امزی توره ره یاد بگیری که
 مَوگیه: "از چیزی که نوشته شده زیاده روی
 نکنید،" تا هیچ کدم ازشمو دَ بله یگ نفر دَ
 ضدِ دیگه نفر افتخار نکنید. ۷ چون کی تو ره
 از دیگرو باله تر جور کده؟ تو چیزخیل دری که
 دز تو بخشیده نشده؟ و اگه دز تو بخشیده شده،
 پس چرا رقمی افتخار مَوکنی که بگی دز تو
 بخشیده نشده؟ ۸ شمو گاه سیر شدیدی! شمو گاه
 دولت مند شدیدی! شمو واقعاً بدونِ ازمو پادشاهی
 مَونید؛ و کشکه راستی پادشاهی مَوکید تا
 مو ام قد شمو پادشاهی مَوکدی. ۹ چون ما
 فکر مَونم که خدا، مو رسولا ره دَ آخرِ پگ
 بلده نُمایش قرار دده، رقمِ اسیرای که دَ بله
 ازوا حکمِ مرگ صادر شده، چراکه مو بلده دنیا
 سیل جور شدی، ام بلده ملایکه ها و ام بلده
 انسانا. ۱۰ مو بخاطرِ مسیح لَوڈه آستی، مگم

شُمو دَ مَسِيحِ دانا اَسْتِيد! مو ضَعِيفِ اَسْتِي،
 مِگَمِ شُمو قَوِي! شُمو مَرْدُمَايِ مُحْتَرَمِ اَسْتِيد،
 مِگَمِ مو خَار-و-حَقِير! ۱۱ تا امزِي سَاعَتِ مو
 كُشَنَه وَ تَشَنَه اَسْتِي، كالا نَدَرِي، لَت-و-كوبِ
 مَوْشِي، آوارَه-و-دَرَبَدَرِ اَسْتِي؛ ۱۲ مو قَدِ دِستايِ
 خُو سَخْتِ كارِ كَدَه زَحْمَتِ مِيكَشِي. وَخْتِيكَه
 مَرْدُمِ دَو-و-دَشَنامِ مِيدِيه، بَلَدَه ازوا خَيْر-و-بَرَكْتِ
 طَلَبِ مَوْكُنِي؛ وَخْتِيكَه آزار-و-اَذِيَتِ مَوْشِي،
 تَحْمَلِ مَوْنِي؛ ۱۳ وَخْتِيكَه دَبَلَه مو تَهْمَتِ مَوْشَه،
 مو قَدِ مِهْرَبَانِي توره مَوْگِي. مو رَقْمِ خانَه-جاروِي
 دُنْيا وَ پَسْمَنْدِه پِگِ چِيْزا شُدِه وَ تا امِي روزِ امِ
 اَسْتِي.

۱۴ ما اِي رَه نَوِشْتَه نَمُونَمِ تا شُمو رَه شَرْمِنْدِه
 كُنَم، بَلَكِه تا رَقْمِ بچِكِيچايِ دوست-دَشْتَنِي
 خُو شُمو رَه نَصِيحَتِ كُنَم. ۱۵ چُونِ حَتِي اگَه
 هزارانِ مَعْلِمِ دَ بارَه مَسِيحِ دَشْتَه بَشِيد، مِگَمِ
 آتِه هَايِ كَلو نَدَرِيد، چراكِه دَ وَسِيلَه عيسِي
 مَسِيحِ از طَرِيقِ اِعْلانِ خوشخبرِي ما آتِه شُمو

شُدْم. ۱۶ امزی خاطر از شُمو خاهش مُونم که
 از مه سرمَشق بِگِیرید. ۱۷ بلده امزی مقصد
 تیموتائوس ره دَ پیش شُمو ریی کُدم. او باچه
 دوست دشتنی و وفادار مه دَ خِدْمَتِ مَولا آسته تا
 راه-و-رفتار مَره دَ مسیح عیسی دَ یاد شُمو بیره،
 امورقم که ما دَ هر جای و دَ هر جماعتِ ایماندارا
 تعلیم میدیْم. ۱۸ مگم بعضی کسا دَ گُمانِ ازی
 که ما دَ پیش شُمو نمیْم، کبری-و-مغرور شده.
 ۱۹ لیکن ما دَ زودی پیش شُمو میْم اگه خاستِ
 مَولا بَشه و دَ او غیت نه تنها که تورای امزو
 آدمای کبری-و-مغرور ره پی موبرم، بلکه قُدرتِ
 ازوا ره ام. ۲۰ چون پادشاهی خُدا دَ توره گفتو
 تعلق ندره، بلکه دَ قُدرتِ عمل. ۲۱ کُدم شی
 ره خوش دَرید؟ ای که قد سوئه-چیو بیْم یا قد
 مُحَبَّت و روح مُلایم؟

فِسق-و-فِساد ره از بَین خُو دُور کُنید!

۵
۱ دَ حَقِیقتِ خَبر رَسیدِه که دَ مینکل شُمو
فِسادِ اخلاقِی و جُود دَرِه و اُو ام رَقمی
که حتّیٰ دَ مینکلِ بُت پَرستّا و جُود نَدَرِه؛ چُون
شَنیدیم که یِگ نفر قد خاتُونِ آتِه خُو خاو مُونِه.
۲ و شُمو ام دَ ای باره اِفتخار مُوکُنید. آیا شُمو
نَباید ماتم بَگیرید و کسی ره که امی کار ره
کده از مینکل خُو بُر کُنید؟^۳ چُون اِگرچِه ما دَ
جِسم دَ اُونجی حاضِر نیِسْتُم، مِگم دَ روح قد
شُمو حاضِر اَسْتُم و رَقمِ شَخصِ حاضِر دَ بارِه
کسی که امی کار ره کده حُکم خُو ره^۴ دَ نامِ
مَولایِ مو عیسیٰ صَادِر کدیم. پس وختیکه
شُمو جم مَوشید و روح مه قد قُدرتِ مَولایِ
مو عیسیٰ دَ اُونجی حاضِر مَوشه،^۵ اوخته امی
آدم بَلدِه نابُود شُدونِ نَفسِ خُو دَ شَیطو تَسلیم
شُنِه تا روح شی دَ روزِ مَولا عیسیٰ نِجات
پیدا کُنِه. ^۶ اِفتخار کدونِ شُمو خُوب نیِسْتِه.

آیا نَمیدنید که کم وَری خَمیرمایه^a تمامِ خَمیر
 ره میرسنه؟^۷ پس خود ره از خَمیرمایه کهنه
 پاک کُنید تا خَمیر تازه بشید، امو رقم که شمو
 واقعاً بدونِ خَمیرمایه آستید؛ چون مسیح باره
 عیدِ پَصَحِ مو قُرْبانِی شُدِه. ^۸ امزی خاطر بیید
 که عید ره جشنِ بگیری، مگم نه قد خَمیرمایه
 کهنه که خَمیرمایه بدی و شرارت آسته، بلکه
 قد نانِ بدونِ خَمیرمایه که صداقت و راستی
 آسته. ^۹ ما دَیگِ خَطِ خُو بَلدِه شمو نوشته کدم
 که قد مردُمای فاسِقِ شِشت-و-بَرَخاست نَکُنید.
^{۱۰} ولے مقصد مه هرگز ای نَبود که قد مردُم
 فاسِقِ امزی دُنیا یا طمعکارا یا زورگیرا و یا
 بُت‌پرستا شِشت-و-بَرَخاست نَکُنید، چُون دَزی
 حِسَابِ شمو باید ازی دُنیا بُر شُنید. ^{۱۱} مگم آلی
 بَلدِه شمو نوشته مُونم که هر کسی که خود

^a ۵:۶ خَمیرمایه یگ تشبیه بَلدِه گناه و فِساد آسته، یعنی

یگ گناه مِیْتَنه یگ جمعیت ره گناهکار جور کنه.

ره برارِ ایماندارِ مُوگیه، ولے فاسِق، طَمَعکار،
 بُتِ پَرست، بد زبو، شرابخوریا دُز آسته، قد شی
 شِشت-و-بَرخاست نَکُنید؛ قد امزی رقمِ آدم حتی
 نان ام نَخورید. ^{۱۲} چُون دَز مه چی غَرَض که
 دَ باره کسای که از جماعتِ ایماندارا بُرو آسته
 قضاوتِ کُنم؟ آیا شُمُو نَباید دَ باره کسای که
 داخلِ جماعتِ ایماندارا آسته، قضاوتِ کُنید؟
^{۱۳} ولے دَ باره کسای که از جماعتِ ایماندارا
 بُرو آسته، خُدا قضاوتِ مُوکنه. پس امُو آدمِ
 شَریر ره از مینکلِ خُو بُر کُنید.

فَیصِلَه دَعوا هَا دَ مینکلِ پَرارونِ ایماندار

۶ ^۱ وختیکه کُدم کس از مینکلِ شُمُو دَ
 خِلافِ دِیگه شُمُو دَعوا دَشته بَشه، چَطور
 او جُرأتِ مُوکنه که دَعوایِ خُو ره دَ محکمه
 پیشِ قاضی های بے انصافِ بُره، نَه دَ پیشِ
 مُقَدَّسین؟ ^۲ آیا شُمُو نَمیدنید که مُقَدَّسین دَ آخِر
 زمانِ دُنیا ره قضاوتِ مُوکنه؟ پس اگه دُنیا

باید دَ وَسِيلَه از شُمو قضاوَت شُنه، آيا شُمو
 لياقتِ ازى ره نَدريد كه دَ بارِه قضيه هاى
 ريزه فيصَله كُنيد؟ ^۳ آيا شُمو نَميدنيد كه مو
 دَ آخِر زمان ملايكه ها ره قضاوَت مُوكُنِي؟ اگه
 مُوكُنِي، قضيه هاى روزمره هيچ چيز نيسته.
^۴ پس وختيكه قضيه هاى روزمره دَرِيد، آيا
 كساي ره بَحِيثِ قاضِي تعيين مُونيد كه دَ نظرِ
 جماعتِ ايماندارا خار-و-حَقِيرِ حِسابِ مُوشه؟
^۵ ما اِي ره مُوكَم تا شُمو شرمنده شُنيد. آيا
 دَ مينكل شُمو يگ آدمِ دانا ام و جُود نَدره كه
 بتنه دَ بَيْنِ بَرارونِ ايماندارِ فيصَله كُنه؟ ^۶ بَلَكِه
 يگ بَرار دَ ضِدِ دِيگه بَرار دَ محكمه موره و
 اُو ام دَ پيشِ بے ايمانانا. ^۷ دَ حَقِيقتِ دَشْتونِ امِي
 رقم دعوا ها قد يگ دِيگه بَلَدِه شُمو يگ شِكست
 آسته. چرا ازى كده ظُلم ره قَبُولِ نَمُونيد؟ چرا
 ازى كده نَمِيلِيد كه بازي بُوخوريد؟ ^۸ بَرعكس
 خودون شُمو ظُلم مُونيد و بازي مِيدِيد؛ اُو ام
 بَرارونِ ايماندار ره! ^۹ آيا شُمو نَميدنيد كه بدكارا

وارثِ پادشاهی خُدا نَمُوشه؟ خود ره بازی نَدید،
چراکه فاسِقا، بُتِ پَرستا، زِناکارا، باچه بے رِیشا،
لواطگرا، ۱۰ دُزا، طمعکارا، شرابخورا، بد
زبونا و زورگیرا وارثِ پادشاهی خُدا نَمُوشه.
۱۱ بعضی از شُمو امی رقم آدما بُودید، مگم
غُسل دده شُده مُقَدَّس شُدید و د نامِ مَولا عِیسیٰ
مسیح و د وسیله روح خُداى مو عادل شُدید.

جِسْمِ بَلَدِه عِبَادَتِ خُدا آستِه

۱۲ تمام چیزا بَلَدِه مه رَوا آستِه، مگم تمام چیزا
فایده مند نیسته. تمام چیزا بَلَدِه مه رَوا آستِه،
مگم نَمیلُم که یگو چیز د بَلِه مه حاکم شنه.
۱۳ خوراک بَلَدِه گوره آستِه و شِکم بَلَدِه خوراک،
مگم خُدا ام ای ره و ام او ره نابود مونه. جِسْمِ
انسان بَلَدِه زِناکاری نیسته، بلکه بَلَدِه مَولا آستِه
و مَولا بَلَدِه جِسْمِ. ۱۴ خُدا قد قُدرت خُو مَولا
عِیسیٰ ره دُوباره زنده کد و مو ره ام د آخر زمان
زنده مَوکُنه. ۱۵ آیا شُمو نَمیدنید که جِسْمِ های

شُمو اَعْضای جِسمِ مَسِیحِ اَسْتَه؟ پَس اَیَا رَوَا
 اَسْتَه کَه اَعْضای جِسمِ مَسِیحِ رَه گِرِفْتَه اَعْضای
 جِسمِ فَاحِشَه جُور کُنْم؟ هَرگِز نَه! ^{۱۶} اَیَا شُمو
 نَمِیدَنِید کَه هَر کَسِی کَه قَد فَاحِشَه یِگْجای
 شُنَه، قَد اَزو یِگ جِسمِ مَوشَه؟ چُون کِتَابِ
 مُقَدَّسِ مَوْگِیَه: "هَر دُوی شِی یِگ جِسمِ مَوشَه."
^{۱۷} لَیْکِن کَسِی کَه قَد مَولا یِگْجای شُنَه، رُوحِ
 شِی قَد رُوحِ اَزو یِگ مَوشَه. ^{۱۸} اَز زِنَاکَاری دُور
 دُوتَا کُنِید. هَر گَنَاهِ دِیْگَه رَه کَه اِنْسَانِ اَنجَامِ
 مِیدِیَه بُرو اَز جِسمِ شِی اَسْتَه، مِگَم زِنَاکَار دَ
 ضِدِ جِسمِ خُو گَنَاهِ مَوْکَنَه. ^{۱۹} اَیَا شُمو نَمِیدَنِید
 کَه جِسمِ شُمو جَایْگَاهِ رُوحِ اَلْقُدْسِ اَسْتَه کَه دَز
 شُمو وُجُودِ دَرَه کَه اُو رَه اَز خُدا یَافْتِید و شُمو
 دِیْگَه صَاحِبِ جِسمِ خُو نِیَسْتِید، ^{۲۰} چُون شُمو دَ
 یِگ قِیْمَتِ خَرِیدَه شُدِید؟ اَمزِی خَاطِرِ خُدا رَه قَد
 جِسمِ خُو بُزُرْگِی-و-جَلالِ بَدِید.

دَ بَارِه رَابِطِه زَن و شُوی

۱ آلی دَ بَارِه چِیزای که بِلدِه ازمه نُوشته
کده بُودِید: ”بِلدِه مرد خُوب آسته که دَ
خاتو دِست نَزنه.“ ۲ لیکن بخاطرِ پِیشگیری از
فِسادِ اخلاقی، هر مرد باید از خود خُو خاتو
دَشته بَشه و هر خاتو از خود خُو شُوی. ۳ شُوی
باید حقِ زَن-و-شُویی خاتون خُو ره آدا کُنه و
امی رقم خاتو ام حقِ زَن-و-شُویی شُوی خُو ره
آدا کُنه. ۴ خاتو اِختیارِ جِسم خُو ره نَدره، بَلکه
شُوی شی دَره؛ امی رقم شُوی ام اِختیارِ جِسم
خُو ره نَدره، بَلکه خاتون شی دَره. ۵ یگدیگه
خُو ره از حقِ زَن-و-شُویی محروم نَکنید سِوای
که رضایتِ هر دُو طرف بِلدِه یگ وختِ مُعین
بَشه تا خودون ره وَقِفِ دُعا کُنید؛ ولِی بعد ازو
دُوباره یگجای شُنید، نَشنه که شِیطو شُمو ره
بخاطرِ حاکِم نَبودو دَ بِلِه نَفس شُمو، و سِوسه
کُنه. ۶ امی ره ما مُوگم بَطُوری که جایز آسته،

نَه بطوری که حُکم کنم. ^۷ کشکِه تمامِ مردمِ
رقمِ ازمه موبود. مگم هر کس تَحْفِه خاص از
طرفِ خُدا دَره، یگ نفر یگ رقم و دِیگه نفر
دِیگه رقم.

^۸ دَ نفرای مُجَرَد و خاتونوی بیوه مَوگِیم که
بلدِه ازوا خُوب آسته که مُجَرَد بُمَنه، امو رقم
که ما آسْتُم. ^۹ ولے اگه نَمِیتنه که دَ بِلَه نفس
خُو حاکِم بَشه، اونا باید توی کُنه، چُون توی
کدو از سوختو دَ آتِشِ شَهوتِ کده بهتر آسته.
^{۱۰} بلدِه کسای که توی کده یه، اینی حُکم ره
مِیدِیم، نَه خود مه بَلکِه مولا حُکم مِیدیه که
خاتو باید از شُوی خُو جدا نَشْنه. ^{۱۱} ولے اگه
جدا موشه، او باید مُجَرَد بُمَنه یا دُوباره قد شُوی
خُو آشتی کُنه؛ شُوی ام باید خاتون خُو ره خط
نَدیه. ^{۱۲} بلدِه دِیگرو ما مَوگُم، نَه مولا، که اگه
کَدَم کس از مینکلِ برارو خاتونِ بے ایمان دَره و
امو خاتو راضی آسته که قد ازو زندگی کُنه، او
برار نَباید او ره خط بَدیه. ^{۱۳} امی رقم اگه یگ

خاتو شوی بے ایمان دَره و امو مرد راضی آسته
 که قد ازو زندگی کُنه، او خاتو نَباید او ره خط
 بدیه. ۱۴ چُون شوی بے ایمان دَ و سِیلَه خاتون خُو
 مُقَدَّس موشه و خاتون بے ایمان دَ و سِیلَه شوی
 ایماندار^a خُو مُقَدَّس موشه. دَ غَیرِ ازی اولادای
 شمو ناپاک موبود، لیکن آلی اونا مُقَدَّس آسته.
 ۱۵ ولے اگه نفر بے ایمان بِخایه جدا شنه، بیل
 که جدا شنه؛ چُون دَ ای صُورت برار یا خوار
 ایماندار دیگه دَ بند نیسته. مگم خُدا مو ره بلده
 صلح-و-سلامتی کوی کده. ۱۶ چُون ای خاتو،
 تُو چی میدنی، شاید تُو باعثِ نِجاتِ شوی خُو
 شنی؟ یا تُو ای مرد، چی میدنی، شاید تُو باعثِ
 نِجاتِ خاتون خُو شنی؟

۱۷ دَ هر حال، امو رقم که مولا دَ هر کس
 نصیب کده و امو رقم که خُدا کوی کده، او

^a ۷:۱۴ دَ جای «شوی ایماندار» دَ زبونِ یونانی «برار»

نوشته یه که مقصد شی «برار ایماندار» آسته.

اُمُو رِقْمِ زَنْدَگِیِ کُنَه. اِیْنِمِی حُکْمِ مِه بِلْدِه تَمَامِ
 جَمَاعَتِ هَایِ اِیْمَانْدَارَا اَسْتِه. ۱۸ اگِه یِگُو کَس
 دَ غَیْتِیکِه دَ پادشاهی خُدا کُوی شُدِه، خَتْنِه شُدِه
 بُوْدِه، اُو دَ اَمْرُو حَالْتِ بُمْنِه. ^a و اگِه یِگُو کَس
 دَ وختِ کُوی شُدون خُو ناخْتْنِه بُوْدِه، اُو خَتْنِه
 نَشْنِه. ۱۹ خَتْنِه شُدو چِیزِی نِیَسْتِه و ناخْتْنِه شُدو
 اَمِ چِیزِی نِیَسْتِه، بَلْکِه اِطَاعَتِ کدو از احکامِ خُدا
 مَهْمِ اَسْتِه. ۲۰ پَس هَر کَس دَ هَر حَالْتِی کِه کُوی
 شُدِه، دَ اَمْرُو حَالْتِ باقی بُمْنِه. ۲۱ آیا وختِیکِه
 خُدا تُو ره کُوی کد، غُلامِ بُوْدِی؟ دَ فِکْرِ شِی
 نَبَش؛ لِیکِن اگِه مِیْتَنِی کِه آزاد شُنِی، از فِرْصَتِ
 اِسْتِفاَدِه کُو. ۲۲ چُون کَسِی کِه دَ وختِ غُلامِی دَ
 وِسیلِیهِ مَوْلَا کُوی شُدِه، اُو آزاد شُدِه مَوْلَا اَسْتِه.
 و اَمِی رِقْمِ کَسِی کِه دَ غَیْتِ اَزادِی کُوی شُدِه، اُو
 غُلامِ مَسِیحِ اَسْتِه. ۲۳ شُمُو دَ یِگِ قِیْمَتِ خَرِیدِه

^a ۷:۱۸ دَ جَایِ «اُو بایِد دَ اَمْرُو حَالْتِ بُمْنِه» دَ زَبونِ یونانی

«ناخْتْنِه نَشْنِه» نِوِشْتِه یِه.

شُدید؛ پس غلامِ انسانِها نشنید. ۲۴ پس ای
برارو، هر کدم شمو د هر حالتِ که کوی شُدید،
د امزو حالتِ د حضورِ خدا باقی بُمنید.

۲۵ د باره دُخترِونِ خانه ما کدم حُکم از طرفِ
مولا ندرُم؛ ولے بحیثِ کسی که د وسیله رحمتِ
مولا قابلِ اعتمادِ اَسْتُم، ما نظرِ خو ره مُوگیُم.

۲۶ ما فکرِ مُونُم که بخاطرِ شرایطِ خرابِ زمانِ
حاضرِ، بلدهِ انسانِ امی خوبِ بَشه که هر رقمِ
که آسته امو رقمِ بُمنه. ۲۷ آیا د بندِ خاتو آستی؟

پُشتِ جدا شُدو نگرَد. آیا د بندِ خاتو نیستی؟
پُشتِ خاتو گرفتو نگرَد. ۲۸ لیکن اگه توی کُنی

گناهِ نَمونی؛ و اگه یگ دُخترِ خانه توی کُنه،
او ام گناهِ نَمونه. مگم کسای که توی مُوکنه،

اونا د ای زندگی د مُشکلاتِ گرفتارِ مُوشه
و ما میخایم که شمو ره از مُشکلاتِ دُور

نگاهِ کُنم. ۲۹ ای برارو، مقصدِ مه ای آسته
که وختِ کمِ منده. ازی اوسو، حتی کسای که

خاتو دره اونا باید رقمی بَشه که بگی خاتو

ندره. ۳۰ کسای که ماتم مونه رقمی بَشه که
 بُگی ماتم نمونه. کسای که خوشحال آسته،
 رقمی بَشه که بُگی خوشحال نیسته. کسای
 که خریدارِ یگو چیز آسته، رقمی بَشه که بُگی
 صاحبِ امزو چیز نیسته ۳۱ و کسای که چیزای
 ازی دُنیا ره استفاده مونه، رقمی بَشه که بُگی
 استفاده نموکنه، چراکه شکلِ فعلی امزی دُنیا
 از بین رفتنی آسته. ۳۲ ما میخایم که شمو از
 تشویش دُور بشید. آدمِ مُجَرَد دَ باره کارای مولا
 فکر مونه که چی رقم رضایتِ مولا ره حاصل
 کنه، ۳۳ لیکن آدمِ توی کده دَ باره کارای دُنیا
 فکر مونه که چی رقم خاتونِ خُورِه خوش کنه؛
 ۳۴ او دَ دُوراهی بند آسته. دَ عینِ رقم، خاتونِ
 مُجَرَد و دُخترِ خانه ام دَ باره کارای مولا فکر
 مونه تا دَ جسم و روحِ خُوپاک-و-مُقَدَّس بَشه.
 مگم خاتونِ توی کده دَ باره کارای ازی دُنیا فکر
 مونه تا شوی خُورِه خوش کنه. ۳۵ ما امی چیزا
 ره بلده فایده شمو موگم؛ ایطور نیسته که کدم

قید-و-بند دَ بِلَه شُمُو قَرَارِ بَدُم، بَلَكِه مِيخَايِم
 كِه شُمُو بَطُورِي كِه مُنَاسِبِ اَسْتِه زِنْدَگِي كُنِيْد
 وَ بَدُونِ مَوَانِعِ خُود رِه بَلَدِه خِدْمَتِ خُداوند وَ قَف
 كُنِيْد. ^{۳۶} اگِه كُدَم كَس فِكْرِ مُوَكُنِه كِه رِفْتارِ اَزُو
 دَ بَرَابَرِ نَامزادِ شِي مُنَاسِبِ نِيِيِه، وَ اگِه دُخْتَرِ دَ
 حِدِ بُلُوغِ رَسِيْدِه وَ بَاچِه فِكْرِ مُوَنِه كِه تُوِي كُنِه،
 اَمُو رَقْم كِه مِيخَايِه تُوِي كُنِه؛ اِي كُناهِ نِيَسْتِه.
 بِيَلِيْد كِه اُونَا تُوِي كُنِه. ^{۳۷} وَلِه اگِه كُدَم كَس دَ
 تَصْمِيْمِ خُو مُحْكَمِ اَسْتِه وَ مَجْبُورِيْتِ نَدْرِه، بَلَكِه
 دَ بِلَه نَفْسِ خُو حَاكِمِ اَسْتِه وَ دَ دِلِ خُو تَصْمِيْمِ
 گِرِفْتِه كِه قَدِ نَامزادِ خُو تُوِي نَكُنِه، اُو كَارِ خُوبِ
 مُوَكُنِه. ^{۳۸} پَس كَسِي كِه قَدِ نَامزادِ خُو تُوِي
 مُوَكُنِه، كَارِ خُوبِ مُوَكُنِه؛ مِگَم كَسِي كِه تُوِي

نَمُوکُنَه، اُو کارِ خُو بَتَرِ مُونَه. ^{a ۳۹} یِگِ خاتُو تا
 وختی دَ بَنَدِ شُوی خُو آسْتَه که شُوی شی زِنْدَه
 یَه؛ ولے اگَه شُوی شی بُمَرَه، اُو آزاد آسْتَه که
 قَد هر کس که دِل شی شَنه توی کُنَه، لیکن
 تنها قَد کسی که دَ مَولا ایمان دَرَه. ^{۴۰} ولے دَ
 نَظَرِ ازمه اگَه اَمُو رَقَم که آسْتَه بُمَنَه، خوشحالتر
 زِنْدَگی مُونَه؛ و ما فِکَرِ مُونَم که ما ام رُوحِ خُدا
 رَه دَرَم.

^{a ۳۸} ۷: آیه های ۳۶ تا ۳۸ مِیْتَنَه اینی رَقَم ام معنی بَدیه:
 اگَه کُدَم کس فِکَرِ مُونَه که رِفْتارِ اَزُو دَ برابرِ دُخترِ خانِه
 شی مَناسِبِ نِیبه، و اگَه دُخترِ اَز حدِ بُلُوغِ تیر شُدَه و اُو نَفر
 فِکَرِ مُونَه که دُخترِ شی توی کُنَه، اَمُو رَقَم که اُو مِیخایه
 شَنَه، ای گَناه نِیستَه. بیلید که توی کُنَه. ولے اگَه کُدَم
 کس دَ تَصْمِیمِ خُو مَحکَم آسْتَه و مَجبُوریتِ نَدَرَه، دَ اِراده
 خُو مَحکَم آسْتَه و دَ دِلِ خُو تَصْمِیمِ گِرِفْتَه که دُخترِ خُو رَه
 نِگاه کُنَه، کارِ خُوبِ مُوکُنَه. پَس کسی که دُخترِ خُو رَه دَ
 شُوی مِیدیه کارِ خُوبِ مُوکُنَه. و کسی که دُخترِ خُو رَه دَ
 شُوی نَمِیدیه کارِ خُو بَتَرِ مُوکُنَه.

دَ فِکْرِ دِیْگَرِو بَشِید و از آزادی خُو اِسْتِفَادِه غَلَط نَکُنید

اَلی دَ بارِه خوراک های که دَ بُت ها
قُربانی موشه: مو میدنی که «پگ مو
دانایی دری.» «دانایی میتنه باعثِ کبر-و-غرور
شنه، مگم مُحَبَّت آباد مُوکنه. ۲ اگه کُدم کس
فِکر مونه که یگو چیز ره میدنه، او هنوز
امُطور که لازم آسته نَمیدنه. ۳ مگم کسی که
خُدا ره دوست دَره، او دَ وَسِیلِه خُدا شَنخته شُده.
۴ پس، دَ بارِه خوردونِ خوراک های که دَ بُت ها
قُربانی موشه، مو میدنی که دَ دُنیا بُت هیچ چیز
نِیسته و بَغیر از خُدای یگانه دِیگه خُدا و جُود
نَدَره. ۵ اگرچه چیزای دَ آسمو و دَ زمی آسته که
مردُم اونا ره خُدا مُوگیه - دَ حَقِیقت غَدَر خُدایو
و غَدَر مَولایو بَلَدِه ازوا و جُود دَره - ۶ لیکِن
بَلَدِه ازمو

یگ خُدا و جُود دَره یعنی آتِه آسمانی

که تمام چیزا دَزُو تعلق دَره و مو
بلده ازو زندگی مُوکنی،

و یگ مَولا و جُود دَره یعنی عیسیٰ مسیح
که پگ چیزا دَ و سِیلِه ازو آست شد و
مو دَ و سِیلِه ازو و جُود دَری.

۷ مگم پگِ مردُم ای دانایی ره ندره، چُون
بعضی کسا دَ اندازه قد بُت ها عادت کده
که تا آلی ره خوراک ره دَ عِنوانِ قُربانی بُت
ها مُوخوره و ازی که وِجدانِ ازوا ضعیف
آسته نَجِس مُوشه. ^۸ لیکن خوراک مو ره دَ
خُدا نزدیک نَمونه، چراکه دَ خوردون شی مو
خُوبتر نَموشی و دَ ناخوردون شی بدتر نَموشی.
۹ مگم احتیاط کُنید که ای آزادی شُمو باعثِ
لُخشیدونِ مردُمای ضعیف نَشنه. ^{۱۰} چُون اگه
کُدم کس تُو ره که دانا آستی بِنگره که دَ
بُتخانه سرِ دِسترخو شِشته، ازی که وِجدانِ
ازو ضعیف آسته، آیا او تشویق نَموشه که از
قُربانی بُت ها بُوخوره؟ ^{۱۱} پس دَ و سِیلِه دانایی

از تو امو برارِ ضعیف که مسیح بلده شی مُرد،
 تباه موشه. ۱۲ و امی رقم وختیکه شمو دَ حق
 برارونِ ایماندار گناه مونیید و دَ وجدانِ ضعیفِ
 ازوا ضرر میرسنید، دَ حقیقت شمو دَ ضدِ مسیح
 گناه مونیید. ۱۳ امزی خاطر، اگه خوراکی که دَ
 بُت ها قُرَبانی شُده باعثِ لخشیدونِ برارِ ایماندار
 مه شنه، ما هرگز امزی رقم گوشت نمُوخورم تا
 باعثِ لخشیدونِ برارِ خُو نشنم.

حق و اختیاراتِ یگ رسول

۹ آیا ما آزاد نیستم؟ آیا ما رسول نیستم؟
 آیا ما مولای مو عیسی ره ندیدیم؟ آیا
 شمو ثمرِ کار مه دَ مولا نیستید؟ ۲ حتی اگه
 بلده دیگر و رسول نبشتم، کم از کم بلده از شمو
 استم، چراکه شمو مَهرِ رسالت مه دَ راهِ مولا
 استید. ۳ دفاع مه دَ برابرِ کسای که مره آزمایش
 موکُنه اینی استه: ۴ آیا مو حق ندری که بُوخوری
 و وُچی کنی؟ ۵ آیا مو حق ندری که یگ خوار

ایماندار ره دَ عنوانِ خاتوِ گِرفته قد خو بُبری،
 رقمِ دیگه رسولا و برارونِ مولا و کیفا؟ ^۶ یا که
 تنها ما و برنابا حق نَدری که از کار دست
 بکشی؟ ^۷ کی آسته که از خرج-و-مصرفِ خود
 خو عسکری کُنه؟ کی آسته که تاگِ انگور
 بَشنه و از میوه شی نخوره؟ یا کی آسته که
 یگ رمه ره بچرنه و از شیر شی وچی نکنه؟
^۸ آیا ما امی توره ره از نگاهِ انسانی موگم؟ آیا
 شریعت ام امی ره نه موگیه؟ ^۹ چون دَ شریعتِ
 موسیٰ نوشته شده: ”دانِ گاو ره دَ غیتِ جُغول
 کدو بسته نکو.“ آیا خدا دَ فکرِ گاوو آسته؟
^{۱۰} یا ای ره کلوتر بخاطرِ ازمو موگه؟ ارے، ای
 بلده ازمو نوشته شده، چون کسی که قلبه مونه
 باید دَ امیدِ قلبه کُنه و کسی که جُغول مونه باید
 دَ امیدِ گِرفتونِ حصّه خو بَشه. ^{۱۱} اگه مو تْخَمِ
 روحانی ره دَ مینکل شُمو کِشت کدے، آیا ای
 زیاده طلبی آسته که مو حاصلِ مادی از شُمو
 دِرو کُنی؟ ^{۱۲} اگه دیگرو ای حق ره دَره که دَ

حاصلِ مادی شُمو شریک بشه، آیا مو کلوتر
 شریک نبشی؟ مگم مو ازی حق خُو استفاده
 نکده، بلکه هر چیز ره تَحْمُل مونی تا مانع
 پیشرفتِ خوشخبری مسیح نشنی. ^{۱۳} آیا شُمو
 نمیدنید که کسای که دَ خانه خُدا کار مُوکنه،
 اونا خوراک خُو ره از خانه خُدا دَ دست میره و
 کسای که دَ قربانگاه خدمت مُوکنه، از قربانگاه
 حصّه خُو ره میگیره؟ ^{۱۴} و امی رقم، مولا حُکم
 کده که کسای که خوشخبری ره اعلان مُوکنه
 خرج-و-مَصْرَفِ زندگی خُو ره از اعلانِ کدُونِ
 خوشخبری دَ دست بیره. ^{۱۵} لیکن ما از هیچ کُدم
 امزی حق ها استفاده نکدیم و امی خط ره ام بلده
 ازی نوشته نمونم که امی چیزا دَ حق ازمه انجام
 شنه؛ چُون بلده مه مرگ ازی کده بهتر آسته که
 کُدم کس افتخارات مَره باطل کنه. ^{۱۶} اگه ما
 خوشخبری ره اعلان نمونم، ما نمیتئم که بلده

ازى فخرفروشى كنم، چُون مسْئُولِيْت^a دَ عَهْدِه
 مه ايشته شُده كه اِعلانِ كُنم؛ و واى دَ حالِ مه
 اگه خوشخبرى ره اِعلانِ نَكُنم! ^{۱۷} چُون اگه اى
 كار ره دَ رضايِ خُو كُنم، اَجْرِ نَصِيْبِ مه مَوْشه،
 ليكن اگه رضايِ مه نَبَشه، باز ام يگ وظيفه
 آسته كه دَ عَهْدِه مه ايشته شُده. ^{۱۸} پس اَجْرِ مه
 چى آسته؟ فقط اينى آسته كه وختى خوشخبرى
 ره اِعلانِ مُونم، اُو ره مُفت-و-رايگانِ اِعلانِ كُنم
 و از حقِ خُو دَ اِعلانِ كدونِ خوشخبرى اِستفاده
 نَكُنم.

^{۱۹} چُون اگرچه ما از غلامى پگ آزاد آستُم،
 ولى ما خود ره غلامِ پگ جور كديم تا تعدادِ
 كلوتر ره دَ مسيحِ جذبِ كُنم. ^{۲۰} قد يهُوديا رقمِ
 يهُودى شُدُم تا يهُوديا ره جذبِ كُنم. قد آدمائى
 تابعِ شريعتِ رقمِ كسى شُدُم كه تابعِ شريعتِ

^a ۹:۱۶ دَ جايِ «مسْئُولِيْت» دَ زبونِ يونانى «ضُرُورَت»

نوشته يه.

آسته تا آدمای تابع شریعت ره جذب کنم؛
 اگرچه خود مه تابع شریعت نیستم. ^{۲۱} قد نفرای
 بے شریعت رقم یگ آدم بے شریعت شدم --
 اگرچه ما د پیش خدا بے شریعت نیستم، بلکه
 تابع شریعت مسیح استم -- تا مردم بے شریعت
 ره جذب کنم. ^{۲۲} قد مردم ضعیف، ضعیف شدم
 تا مردم ضعیف ره جذب کنم. خلاصه قد هر
 کس هر چیز شدم تا از هر طریق بعضی ها ره
 نجات بدیم. ^{۲۳} ما تمام کارا ره بخاطر پیشرفت
 خوشخبری انجام میدیم تا د برکت های شی
 شریک شوم.

^{۲۴} آیا شمو نمیدنید که د مسابقه دویس پگ
 مودوه، لیکن تنها یگ نفر جایزه ره میگیره؟
 شمو ام رقمی بدوید که جایزه ره بربید. ^{۲۵} تمام
 کسای که د مسابقه حصه میگیره، اونا د هر
 چیز نظم ره برقرار نگاه مکنه؛ اونا ای کار ره
 مونه تا یگ تاج از بین رفتنی ره حاصل کنه،

لیکن مو تاج از بین نرفتنی ره^a حاصل مونی .
 ۲۶ پس ما رقمی مودوم که بے هدف نیستم؛
 و رقمی مُشت میزنم که د هوا مُشت نمیزنم؛
 ۲۷ بلکه ما جسم خو ره خار کده زیر فرمان خو
 نگاه مونم؛ نشنه که بعد از وعظ کدو د دیگر
 خود مه امزو تاج محروم شنم .

عِبْرَت از سرگذشتِ اسرائیل

۱ ای برارو، ما نمیخایم که شمو ازی
 بے خبر بشید که بابه کلونای مو پگ
 شی د تی آور بود و تمام ازوا از دریا تیر
 شد^۲ و پگ ازوا د وسیله موسی د آور و د
 دریا تعمیر گرفت^۳ و پگ شی از یگ خوراک
 روحانی خورد^۴ و از یگ وچی کدنی روحانی
 وچی کد؛ چون اونا از قاده روحانی وچی کد

^a ۹:۲۵ مقصد «تاج از بین نرفتنی» امکان دره که
 «زندگی ابدی» بشه.

که از پشتِ ازوا میمَد و اُو قاده مسیح بُود. †
 ۵ لیکن خُدا از غَدِرِ ازوا راضی نَبُود، امزی
 خاطر جَسَدِ ازوا دَ بیابو پورته شُد. ۶ تمامِ امزی
 چیزا رُخ دَد تا بلده ازمو نَمونه های عِبَرَت بَشه
 تا مو رقمِ ازوا اَلّی دَ آرزوی شرارت-و-بدی
 نَبشی. ۷ بُت پَرست نَشَنید، مِثلِ که بعضی ازوا
 شُد، اَمو رقمِ که دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوِشته شُدِه:
 ”قَوْمِ شِشْتِ که بُوخوره و وُچی کُنه و باله شُد
 که خَرَمَسْتی کُنه.“ † ۸ مو نَباید زِناکاری کُنی،
 رقمی که بعضی ازوا کد و دَ یِگ روز بَیست و
 سِه هزار نفر کُشته شُدِه اُفتَد. # ۹ مو نَباید مسیح
 ره آزمایش کُنی، رقمی که بعضی ازوا کد و دَ
 و سِیلِه مارها نابُود شُد. ۱۰ و نَه ام نِقِ نِقِ کُنید،

† ۱۰:۴ خُرُوج ۱۸:۶ † ۱۰:۷ خُرُوج ۳۲:۶

۱۰:۸ خُرُوج ۳۲:۶ خُرُوج ۳۲:۱۷-۱۹

۳۲:۲۵-۲۸.

رقمی که بعضی ازوا کد و دَ وسیله نَابُود کُننده^a نَابُود شُد. ۱۱ امی چیزا قد ازوا رُخ دَد تا نَمُونِه عِبَرَت بَشِه و نَوِشْتِه شُد تا مو ره هِدَايَت کُنِه، مو کسای ره که زمان های آخِر دَز مو رَسِيده. ۱۲ پس کسی که فِکَر مُونِه قايِم-و-اَسْتوار اَسْتِه، اُو هُوش خُو ره بِيْگِيْرِه که نَفْتِه. ۱۳ هِيْچ آزمايش دَ بِلِه شُمُو نَمَدِه که بِلْدِه اِنْسَان عَادِي نَبَشِه. مِگَم خُدا وِفا دار اَسْتِه و نَمِيْلِه که شُمُو از حِدِ تَوَان خُو کَلُو آزمايش شُنِيْد، بَلْکِه قد آزمايش قَتِي يِگِ رَاهِ دُوْتا ره ام آماده مُونِه تا شُمُو بَتْنِيْد اُو ره تَحْمَل کُنِيْد.

۱۴ پس اِي عَزِيْزاي مِه، از بْتِپَرَسْتِي دُوْر دُوْتا کُنِيْد. ۱۵ ما رَقْمِي توره مُوْگَم که بُوْگِي قد مَرْدُمَاي دانا توره مُوْگَم؛ خُوْدُون شُمُو دَ بارِه چِيْزاي که مُوْگِيْم قِضَاوَت کُنِيْد. ۱۶ اِيَا اُمُو

^a ۱۰:۱۰ مقصد از نَابُود کُننده «مَلَايِکِه مَرْگ» اَسْتِه،

که دَ کِتَابِ خُرُوجِ فِصْلِ ۱۲ آيِه ۲۳ ذِکْر شُدِه.

جامِ بَرکت که مو بلده شی شکرگزاری مونی،
 شریک شدو د خونِ مسیح نیسته؟ و نانی ره که
 ٹوٹه مونی، شریک شدو د جسمِ مسیح نییه؟
 ۱۷ ازی که یگ نان وجودِ دره، مو ام باوجودِ که
 کلو آستی، یگ جسمِ آستی، چون پگ مو د یگ
 نان شریک موشی. ۱۸ د باره قومِ اسرائیل^a فکر
 کُنید: آیا او کسای که قربانی ها ره مُوخوره، د
 قربانگاه شریک نیسته؟ ۱۹ پس مقصد مه چی
 آسته؟ آیا ای که بُت کُدم چیز آسته، یا ای که
 قربانی بلده بُت یگو چیز آسته؟ ۲۰ نه! بلکه
 مقصد مه ای آسته که چیزی ره که بُت پرستا
 قربانی مونه، اونا بلده جنیات قربانی مونه، نه
 بلده خدا؛ و ما نمیخایم که شمو شریکِ جنیات
 بشید. ۲۱ شمو نمیتید که ام از جامِ مولا وچی
 کُنید و ام از جامِ جنیات. امچنان شمو نمیتید

^a ۱۸:۱۰ د زبونِ یونانی مَوگیه: د باره قومِ اسرائیل از
 نگاهِ جسمانی فکر کُنید.

که ام دَ دِسترخونِ مَولا شَرِیکِ بَشید و ام دَ
دِسترخونِ جِنیات. ۲۲ آیا مو میخاهی که غَیرتِ
مَولا ره دَ شور بیری؟ آیا مو ازو کده قوی تر
آستی؟

۲۳ تمام چیزا جایز آسته، مگم تمام چیزا
فایده مند نیسته. تمام چیزا روا آسته، لیکن
تمام چیزا آباد نموکنه. ۲۴ هیچ کس دَ پُشتِ
فایده خود خو نگرده، بلکه دَ پُشتِ فایده دیگر و
بگرده. ۲۵ هر چیزی که دَ قصابی سودا موشه
بُخورید و بخاطرِ آسودگی وِجدان خو هیچ سوال
نکنید. ۲۶ چون «ز می و هر چیزی که دَ منِه
شی یه از خُداوند آسته.» ۲۷ اگه کُدم آدمِ
بے ایمان شُمو ره مِهمو مُوکنه و شُمو ام میخاهید
که بورید، هر چیزی که دَ پیشِ رُوی شُمو
ایشته شد بُخورید و بخاطرِ آسودگی وِجدان خو
هیچ سوال نکنید. ۲۸ ولے اگه کُدم کس بلده
شُمو بُگه: ”ای گوشت از قُربانی بُت آسته.“
اوخته بخاطرِ امزو آدم که شُمو ره خبردار کده

و بخاطرِ آسودگیِ وجدانِ نخورید. ^{۲۹} مقصد
 مه وجدانِ از شُمو نییه، بلکه وجدانِ امزو آدم
 دیگه آسته؛ چُون چرا وجدانِ کسِ دیگه دَ
 باره آزادی مه قضاوتِ کُنه؟ ^{۳۰} اگه ما یگو
 خوراک ره قد شُکرگزاریِ مُوخورُم، چرا بخاطرِ
 چیزی که خُدا ره شُکر کُدم، دَ باره مه بدگویی
 شُنه؟ ^{۳۱} پس چی مُوخورید، چی وُچی مُونید
 یا هر چیزی دیگه ره انجام میدید، پگ شی ره
 بلده بزرگی-و-جلالِ خُدا انجام بدید. ^{۳۲} باعثِ
 لخشیدونِ یهودیا، یونانیا و جماعتِ ایماندارای
 خُدا نشنید، ^{۳۳} امو رقم که ما کوششِ مُونم که
 پگ ره دَ هر کاری که انجام میدیمِ راضی کُتم؛
 ما دَ پُشتِ فایدهِ خود خُونمیگردُم، بلکه دَ پُشتِ
 فایدهِ غدرِ کسایِ دیگه میگردُم تا اونا نجات
 پیدا کُنه.

پس، از مه سرمشق بگیرید،
 امو رقم که ما از مسیح سرمشق
 میگیرم.

دستورا دَ باره عِبَادَتِ خاتُونو

^۲ ما شُمو ره تعریف-و-توصیف مُونم، چراکه
 دَ هر چیز مَره یاد مُونید و رسم ها-و-مُقَررات ره
 امو رقم که دَز شُمو تسلیم کُدم، نِگاه مُونید.
^۳ مگم ما میخایم شُمو بدَنید که سرِ هر مَرَد،
 مسیح آسته، سرِ هر خاتو، مَرَد آسته و سرِ
 مسیح، خُدا آسته. ^۴ هر مردی که قد سرِ پوٹ
 دُعا یا پیشگویی کُنه، اُو سرِ خُو ره ^a بے حُرمت
 مُوکُنه. ^۵ امی رقم هر خاتونی که قد سرِ لُچ دُعا
 یا پیشگویی کُنه، اُو ام سرِ خُو ره ^b بے حُرمت
 مُوکُنه؛ ای کار مِثِلِ ازی آسته که سرِ خُو ره
 کَل کده بَشه. ^۶ اگه یگ خاتو سرِ خُو ره پوٹ
 نَمونه، باید موی خُو ره ام قیچی کُنه، ولے اگه
 قیچی کدو یا کَل کدونِ موی بلده یگ خاتو
 رَسوایی آسته، اُو باید سرِ خُو ره پوٹ کُنه.

^a ۱۱:۴ یعنی مسیح ره. ^b ۱۱:۵ یعنی شوی خُو ره.

۷ مرد نباید سر خور ره پوٹ کنه، چون او مثل
 و جلالِ خدا آسته؛ لیکن خاتو جلالِ مرد آسته.
 ۸ چون مرد از زن د وجود نمده، بلکه زن از
 مرد د وجود آمده. ۹ و امچنان مرد بلده زن خلق
 نشده، بلکه زن بلده مرد خلق شده. ۱۰ امزی
 خاطر خاتو باید یگ پرده د سر خو دشته بشه
 بخاطرِ ملایکه ها. ۱۱ د هر حال، د جماعتِ
 مولا، خاتو از مرد جدا نیسته و مرد از خاتو جدا
 نییه. ۱۲ چون امو رقم که خاتو از مرد د وجود
 آمد، امو رقم مرد از خاتو د وجود مییه. مگم
 تمام چیزا از خدا د وجود مییه. ۱۳ خودون شمو
 قضاوت کنید: آیا بلده یگ خاتو مناسب آسته
 که قد سر لُچ د پیشِ خدا دُعا کنه؟ ۱۴ آیا خود
 طبیعت دز شمو یاد نمیدیه که اگه مرد موی
 دراز بیله، بلده ازو شرم آسته، ۱۵ ولے اگه خاتو
 موی دراز دشته بشه، بلده شی افتخار آسته؟
 چون موی بلده ازو بخاطرِ پوٹ کدونِ سر شی
 دده شده. ۱۶ اگه کدم کس بخایه که دزی باره

جَر-و-بَحْث کُنَه، مو و جماعت های ایماندارای
خُدا بَغیر از امزی عمل دِیگه عمل ره انجام
نَمیدی.

مَراسِمِ نَانِ شَامِ مَولا

۱۷ دَ امزی هِدایتِ های زیر، از شُمو
تَعریف-و-تَوَصِیف نَمونُم، چُون وختیکه شُمو جم
مُوشید، بَلدِه بَهتر شُدو نَه، بَلکِه بَلدِه بَدتر شُدو
جم مُوشید. ۱۸ دَ قَدَمِ اوّل، وختیکه شُمو بَحیثِ
جماعتِ ایماندار جم مُوشید، ما مِیشَنوُم که دَ
مِینکل شُمو تَفَرِقِه و جُود دَرِه و تا اندازِه باوَر
مُونُم. ۱۹ حتماً فِرَقِه ها ام دَ مِینکل شُمو دَ و جُود
اَمَدِه بَشِه، چُون دَمزی طَریقِه ایماندارِ حَقِیقِی
دَ بَین شُمو بَرَمَلا مُوشِه. ۲۰ وختیکه شُمو جم
مُوشید، بَلدِه ازی جم نَمُوشید که نَانِ شَامِ مَولا
رِه بُوخوَرِید، ۲۱ چُون دَ وختِ خورِدو هر کس
نَانِ خُود خُو رِه از دِیگرو کدِه پِیشتر مِیگِیرِه
و مُوخوَرِه. اوختِه یگ نفر گُشنِه مُومنه و دِیگه

نفر مَسْت موشه. ۲۲ آیا شُمُو خانه نَدْرِید که دَ اُونجی بُخوَرِید و وُچی کُنِید؟ یا شُمُو میخاهِید که جماعتِ ایماندارای خُدا ره تحقِیر-و-توهین کُنِید و مردُمای نادار ره شرمِنده کُنِید؟ دَز شُمُو چی بُگُم؟ آیا شُمُو ره تعریف-و-توصیف کُنُم؟ نه، دَزی باره شُمُو ره تعریف-و-توصیف نَمونُم.

۲۳ چُون چیزی ره که از مَولا یافتم اَمُو چیز ره دَز شُمُو ام تسلیم کُدم، اُو ای بُود که مَولا عیسیٰ دَ شاوی که یهُودای اِسخریوطی اُو ره تسلیم کد، نان ره گِرفت ۲۴ و شُکر کده تُوته کد و گُفت: ”ای جِسْم مه آسته که بَلده نِجات شُمویَه. ای مَراسِم ره دَ یادِ ازمه دَ جای بَیرید.“

۲۵ و امی رَقْم بعد از نان خوردو جام ره ام گِرفت و گُفت: ”ای جام عَهْدِ نَو آسته دَ وَسِیلَه خُون مه. ای مَراسِم ره دَ جای بَیرید، هر وختیکه ای ره وُچی مَونید، دَ یادِ ازمه وُچی کُنِید.“

۲۶ چُون هر وختیکه شُمُو ای نان ره مَوخوَرِید

و ای جام ره وچی مُونید، شُمو مرگِ مولا ره
اعلان مُونید تا وختیکه او دُوباره بییه.

۲۷ پس هر کسی که بطورِ نامُناسب ازو نان
بُخوره و از جامِ مولا وچی کُنه، او نِسبتِ دَ
جِسْم و خُونِ مولا مُجرِمِ حسابِ موشه. ۲۸ امزی
خاطر هر کس خود ره آزمایش کُنه و بعد ازو از
نان بُخوره و از جامِ وچی کُنه. ۲۹ چُون هر کسی
که مُوخوره و وچی مونه، بدُونِ ازی که اَرزِشِ
جِسْمِ مولا ره پی بُره، او بلده محکوم شُدون
خُو مُوخوره و وچی مونه. ۳۰ امزی خاطر غدر
شُمو ضعیف و ناجور اَسْتید و یگِ تعدادِ شُمو
ام مُرده. ۳۱^a لیکن اگه مو خودون ره قضاوتِ
مُوکدی، دَ بِلِه مو حُکمِ نَمُوشد. ۳۲ ولے وختیکه
دَ بِلِه مو حُکمِ موشه، مو دَ وَسِیلِه مولا اِصلاحِ
مُوشی تا قد دُنیا محکوم نَشنی. ۳۳ پس ای

^a ۱۱:۳۰ دَ جای «مُرده» دَ زبونِ یونانی «خاو کده»

نوشته یه.

برارون مه، وختیکه بلده خوردو جم موشید،
 معطل یگدیگه خو بشینید. ^{۳۴} اگه کدم کس
 گشنه آسته، دَ خانه خو نان بخوره. نشنه که
 جم شدون شمو باعث محکومیت شمو شنه. دَ
 باره دیگه چیزا وختیکه آمدم، هدایت میدیم.

یگ روح قد تحفه های کلو

۱ آلی دَ باره تحفه های روحانی: آی
 ۱۲ برارو، ما نمیخایم که شمو دزی باره
 بے خبر بشید. ^۲ شمو میدنید، زمانی که شمو
 بت پرست^a بودید، از هر طریق سون بت های
 گنگه-و-بے زبو برده شده از راه بر موشدید.
^۳ پس ما میخایم شمو بفامید که هر کسی که
 دَ وسیله روح خدا توره بگیه، هرگز نموگیه،

^a ۱۲:۲ دَ جای «بت پرست» دَ زبون یونانی «ملت ها»

نوشته یه.

"نالت د عیسیٰ!" و هیچ کس ام نمیتنه بگیه،
 "عیسیٰ مولا آسته،" جز د وسیله روح القدس.
 ۴ تحفه های مختلف روحانی وجود دره، مگم
 روح امویگ آسته. ۵ خدمتای مختلف وجود
 دره، مگم مولا امویگ آسته. ۶ عمل های
 مختلف وجود دره، مگم امویگ خدا آسته که
 تمام ازوا ره د وجود پگ د کار میندزه. ۷ ظهور
 روح القدس د هر کس بلده فایده پگ دده موشه.
 ۸ د یگ نفر د وسیله روح القدس کلام پُر از
 حکمت دده موشه و د دیگه نفر د وسیله امزو
 روح، کلام پُر از علم؛ ۹ د یگ دیگه د وسیله
 امزو روح، ایمان و د شخص دیگه د وسیله
 امزو روح، تحفه ها بلده شفا ددو؛ ۱۰ د دیگه
 نفر قدرت انجام ددون معجزه ها، د دیگه کس
 قدرت پیشگویی، د دیگه کس قدرت تشخیص
 روح های مختلف، د دیگه نفر قدرت توره گفتو
 د زبونای رقم رقم و د نفر دیگه قدرت ترجمه
 امزی زبونا. ۱۱ تمام امزیا د وسیله امزو یگ

روح فعال آسته که او امی تُحفه ها ره دَ مُطابقِ
خاست-و-اراده خُو دَ هر کس تقسیم مونه.

یگ جسم قد اعضای گلو

۱۲ چون امو رقم که جسم یگ آسته و اعضای
گلو دره و تمام اعضای جسم، باوجود که گلو
آسته، یگ جسم ره تشکیل میدیه، دَ باره مسیح
ام امی رقم آسته. ۱۳ چراکه پگ مو دَ یگ روح
بلده یگ جسم تعمید دده شدی، چی یهود و
چی یونانی،^a چی غلام و چی آزاد؛ ارے، دَ
پگ مو از یگ روح دده شد. ^b ۱۴ چون جسم از
یگ عضو نییه، بلکه از اعضای گلو تشکیل
شده. ۱۵ اگه پای بگیه: ”بخاطری که دست
نیستم، ما دَ جسم تعلق ندرم.“ ای دلیل نموشه
که او دیگه عضو جسم نیسته. ۱۶ یا اگه گوش

^a ۱۲:۱۳ مقصد «یونانی» دَ اینجی امکان دره «غیر
یهود» بشه. ^b ۱۲:۱۳ دَ جای «دده شد» دَ زبون

یونانی «وچیدلجی شد» نوشته یه.

بُگِیَه: "بخاطری که چیم نیسْتُم، دَ جِسْم تَعْلُق
 نَدْرُم." ای دَلِیل نَمُوشَه که اُو دِیگَه عَضُو
 جِسْم نِیْسْتَه؟ ۱۷ اگَه تَمَامِ جِسْمِ چِیم مُوْبُود،
 جَای شَنِیدو دَ کُجَا مُوْبُود؟ اگَه تَمَامِ جِسْمِ گُوش
 مُوْبُود، جَای بُوی کدو دَ کُجَا مُوْبُود؟ ۱۸ لِیکن
 رَقْمی که فِعْلاً اَسْتَه خُدا هَر کُدَمِ اَعْضَا رَه دَ
 مُطَابِقِ خَاسْت-و-اِرَادَه خُو دَ جِسْمِ قَرَار دَدَه.
 ۱۹ اگَه تَمَامِ جِسْمِ یگ عَضُو مُوْبُود، جِسْمِ کُجَا
 وُجُود مِیْدَشْت؟ ۲۰ مِگَم اَلی اَعْضَا کَلُو اَسْتَه،
 وَلِ جِسْمِ یگ. ۲۱ چِیم نَمِیْتَنَه دَ دِیْسْت بُگِیَه:
 "ما دَز تُو ضُرُورَتِ نَدْرُم." نَه اَم سَر مِیْتَنَه دَ
 پَای هَا بُگِیَه: "ما دَز شُمُو ضُرُورَتِ نَدْرُم."
 ۲۲ بَرعَکَس، اَعْضَا جِسْمِ که ضَعِیْفَتَر مَعْلُوم
 مُوشَه، ضُرُورِی تَر اَسْتَه. ۲۳ و اَعْضَا جِسْمِ که
 دَ نَظَرِ اَز مَو کَم اَرزِشَتَر جِسابِ مُوشَه، اُونَا رَه قَد
 اِحْتِرامِ خَاصِ مُوْبُوشَنی و قَد اَعْضَا جِسْمِ که قَابِلِ
 نِشُو دَدُو نِیْبَه، قَد حُرْمَتِ خَاصِ رِفْتَارِ مُو کُنِی،
 ۲۴ دَ حَالی که اَعْضَا نُورِیْنَد مَو دَزی کَارَا

ضرورت ندره. لیکن خدا جسم ره د شکلی
 ترتیب دده که بلده اعضای کم آرزوتر جسم
 احترام کلوتر دده شده^{۲۵} تا د بین اعضای
 جسم جدایی د وجود نیه، بلکه اعضای جسم
 مساویانه د فکر یگدیگه خو بشه. ^{۲۶} و اگه
 یگ عضو د درد بییه، تمام اعضا قد از وقتی
 درد بکشه و اگه یگ عضو عزت-و-احترام پیدا
 کنه، تمام اعضا قد از خوشی کنه.

^{۲۷} شمو جسم مسیح استید و هر کدم شمو
 یگ عضو ازو: ^{۲۸} خدا د جماعت ایماندارا اول
 رسولا، دوّم پیغمبرا، سوّم معلما ره قرار دد؛
 بعد ازو معجزه ها، بعد ازو تحفه ها بلده شفا
 ددو، کومک کدو، رهبری کدو و توره گفتو د
 زبونای رقم رقم. ^{۲۹} آیا پگ رسول استه؟ آیا
 پگ پیغمبر استه؟ آیا پگ معلم استه؟ آیا پگ
 صاحب معجزه استه؟ ^{۳۰} آیا پگ تحفه ها بلده
 شفا ددو دره؟ آیا پگ د زبونای مختلف توره
 موگیه؟ آیا پگ ترجمه موکنه؟ ^{۳۱} پس د شوق

کَلو دَ طَلَبِ تُحْفِه هَاي بُزْرگَتَر بَشِيد . و مَا بَلَدِه
شُمُو اَزِيَا كَدِه اَم يِگ رَاهِ بَهْتَر رِه نِشُو مِيدِيم .

مُحَبَّت

۱ اگِه دَ زِيُونَاي مَرْدُم و مَلَايِكِه هَا
توره بُگِيم، و لِه مُحَبَّت نَدَشْتِه بَشُم،
ما مِثْلِ يِگ زَنگِ پُر سِر-و-صَدَا و سَنجِي
كِه تَرَنگ-و-پَرَنگ مُوَكْنِه اَسْتُم . ۲ اگِه تُحْفِه
پيشگويِي دَشْتِه بَشُم و تَمَامِ رَاز هَا و تَمَامِ عِلْمِ
رِه بَدَنُم و اِيْمَانِ كَامِلِ دَشْتِه بَشُم، دَ اَنْدَازِه كِه
بِتَنُم كَوِه هَا رِه اَز جَاي شِي حَرَكْتِ بَدِيم، و لِه
مُحَبَّتِ نَدَشْتِه بَشُم، مَا هِيچِ اَسْتُم . ۳ اگِه پِگِ
دَارَايِي خُو رِه خَيْرَاتِ كَنُم و جِسْمِ خُو رِه تَسْلِيمِ
كَنُم تَا دَرِ دَدِه شُنِه، و لِه مُحَبَّتِ نَدَشْتِه بَشُم،
هِيچِ فَايْدِه دَ دِسْتِ نَمِيرُم .

۴ مُحَبَّتِ بَاصْبِر-و-حَوِصِلِه اَسْتِه؛ مُحَبَّتِ
مِهْرَبَانِ اَسْتِه؛ مُحَبَّتِ بَخِيلِي نَمُونِه و فَاخْرَفْرُوشِ
و مَغْرُورِ نَيْسْتِه؛ ۵ مُحَبَّتِ رِفْتَارِ نَامُنَايِبِ نَدَرِه،

خودخاه نیسته، قار نموشه و کینه نمگیره؛
 ۶ مَحَبَّت از بدی-و-شرارت خوشحال نموشه،
 و له از راستی خوشحال موشه. ۷ مَحَبَّت تمام
 چیزه ره تَحْمَل مونه، پگ چیزه ره باور مونه،
 د تمام چیزه امیدوار آسته و تاب تمام چیزه ره
 میره.

۸ مَحَبَّت هرگز خلاص نموشه؛ مگم تَحْفِه
 پیشگویی خلاص موشه و تَحْفِه زبونای مُخْتَلِف
 بند موشه و تَحْفِه عِلْم از بین موره. ۹ چُون
 عِلْم مو جُزئی آسته و پیشگویی که مو مُوکنی
 ام جُزئی آسته. ۱۰ مگم وختیکه کامل بییه،
 جُزئی از بین موره. ۱۱ زمانی که بچکیچه بُودم،
 ما رقم یگ بچکیچه توره مُوگفتُم و رقم یگ
 بچکیچه فکر مُوکدُم و مثل یگ بچکیچه دلیل
 میوردُم. مگم وختیکه آدم کُته شُدُم، کارای
 بچکیچگی ره ایله کدُم. ۱۲ چُون دَ زمانِ حاضِر

مَو دَ آینه خیره مینگری، لیکن دَ اَو زمان^a رُوی
 دَ رُوی مینگری. فعلاً شناخت مه جزئی آسته،
 ولے دَ اَو زمان ما کاملاً مینخشم، امورقم که ما
 کاملاً سنخته شدیم. ^{۱۳} فعلاً امی سه چیز باقی
 مومنه: ایمان، امید و مُحَبَّت؛ مگم بزرگترین
 امزیا مُحَبَّت آسته.

تُحفه های پیشگویی و توره گفتو دَ زبونای غیر

۱۴ ^۱ پُشتِ مُحَبَّتِ بگردید و دَ شوقِ کلو
 دَ طلبِ تُحفه های روحانی بشید،
 خصوصاً ای که پیشگویی کنید. ^۲ چُون کسی
 که دَ زبونِ غیر^b توره مُوگیه، اَو نه قد مردُم،
 بلکه قد خُدا توره مُوگیه، چُون هیچ کس توره
 شی ره نَموفامه، چراکه اَو دَ وسیله روح راز
 ها ره دَ زبو میره. ^۳ مگم کسی که پیشگویی

^a ۱۳:۱۲ یعنی دَ آخِر زمان و یا دَ زمانِ پس آمدونِ عیسی
 مسیح. ^b ۱۴:۲ معنای توره گفتو دَ زبونای غیر امی
 آسته که بعضی ایماندارا قد زبونای ناآشنا دُعا مَوکنه.

مُونه، اُو قد مردُم توره مُوگيه بلده آباد کدو، تشويق کدو و تسَلَى ازوا. ^۴ هر کسی که دَ زبون غير توره مُوگيه، اُو خود خوره آباد مُونه، مگم کسی که پيشگویی مُوکنه، جماعتِ ايماندارا ره آباد مُونه. ^۵ ما آرزو دَرُم که پگ شُمو دَ زبونای غير توره بُگيد، ليکن کَلوتر ميخايم که پيشگویی کُنيد؛ چُون کسی که پيشگویی مُونه بزرگتر آسته نسبت دَ کسی که دَ زبونای غير توره مُوگيه، سِوای که کُدَم نفر ترجمه کنه تا جماعتِ ايماندارا آباد شُنه.

^۶ آي برارو، اگه ما دَ پيش شُمو بييم و دَ زبونای غير توره بُگم، دَ ز شُمو چي فايده ميرسنم، اگه بلده شُمو کُدَم وَحی يا عِلْم يا پيشگویی يا تعليم نيرُم؟ ^۷ حتی چيزای بے جان که آواز ميديه مثل تُولّه و بَرِبَط، اگه بطور صحيح زده نشنه، چطور فاميده مُوشه که دَ تُولّه يا دَ بَرِبَط چي زده شد؟ ^۸ امی رقم اگه شيپور جنگ آوازِ نامعلوم بديه، کي خود ره بلده جنگ

آماده مونه؟^۹ د باره شمو ام امی رقم آسته: اگه شمو قد زبون خو توره قابل فهم نکید، چطور فامیده شنه که چیز خیل گفته شد؟ ای مثل ازی آسته که شمو قد هوا توره بگید. ^{۱۰} بدون شک د دنیا کلو زبونای مختلف وجود دره و هیچ کدم شی بے معنی نیسته. ^{۱۱} پس اگه معنای یگ زبوره نمیدنم، ما بلده توره گوی یگ بیگنه آستم و توره گوی بلده ازمه یگ بیگنه آسته. ^{۱۲} د باره شمو ام امی رقم آسته: ازی که شمو بلده تحفه های روحانی شوق درید، کوشش کنید که بلده آباد کدون جماعت ایماندارا پیشرفت کنید.

^{۱۳} امزی خاطر کسی که د کدم زبون غیر توره موگیه باید دعا کنه تا ترجمه ام بتنه. ^{۱۴} چون اگه د زبون غیر دعا کنم، روح مه دعا موکنه، ولے عقل مه بے ثمر مومنه. ^{۱۵} پس چیز کار کنم؟ ما قد روح خو دعا مونم، ولے قد عقل خو ام دعا مونم؛ ما قد روح خو سرود میخانم، ولے قد عقل خو ام سرود میخانم. ^{۱۶} د غیر ازو، اگه

قد روحِ خُو حمد-و-ثنا مُوگی، اُو کسی که مِثِلِ
 یگِ شخصِ کمِ معلوماتِ اَسْتَه، چِطُورِ مِیْتَنَه دَ
 شُکرگزاری تُو «آمین» بُوگیه دَ حالیکه نَمُوفامه
 تُو چِیزخِیلِ مُوگی؟ ۱۷ اَلْبَتَه تُو خُوبِ شُکرگزاری
 مُوکنی، لیکِن اُمونفرِ دِیگَه اَبادِ نَمُوشه. ۱۸ خُدا
 ره شُکرِ مُونمِ که ما از پگِ شُمُو کده کَلوتر
 دَ زِیونایِ غَیرِ توره مُوگیم؛ ۱۹ مگم دَ مینکلِ
 جماعتِ ایماندارا خوشِ دَرُمِ که پَنجِ کَلِمَه قَابِلِ
 فِهمِ از عَقْلِ خُو بُوگیم تا دَ دِیگرو امِ تَعَلِیمِ بَدِیم،
 دَ جای ازی که هزاران کَلِمَه دَ زِیونِ غَیرِ بُوگیم.
 ۲۰ آیِ بَرارو، دَ فِکِرِ کدو بچکِیچَه نَبَشِید؛
 بَرعکس، دَ بَدیِ کدو نَلغَه بَشِید، ولِ دَ فِکِرِ
 کدو اَدمایِ کَثَه. ۲۱ دَ شَرِیعَتِ نِوِشْتَه شُدَه:
 ”خُداوندِ مُوگیه:

دَ وَسِیلَه زِیونایِ غَیرِ و لَبایِ بِیگَنَه
 ما قَدِ اَمزِی قَوْمِ توره مُوگم،
 ولِ باو جُودِ ازی ام اونا دَزِ مه
 گوشِ نَمِیدیه. “

۲۲ امزی خاطر زبونا یگ نشانی آسته،
 نہ بلده ایماندارا، بلکه بلده بے ایمانا؛ مگم
 پیشگویی بلده ایماندارا آسته، نہ بلده بے ایمانا.
 ۲۳ پس اگہ تمام جماعتِ ایماندارا جم شنه و
 پگ شی دَ زبونای غیر توره بگیه و دَ امزو
 وخت نفرای کم معلومات یا بے ایمان داخل بییه،
 آیا اونا نموگیه که شمو دیونه آستید؟ ۲۴ لیکن
 اگہ پگ پیشگویی کنه و کدم شخص بے ایمان یا
 کم معلومات داخل بییه، او دَ وسیله پگ ملامت
 موشه و دَ وسیله پگ قضاوت موشه ۲۵ و راز
 های دل شی برملا موشه. اوخته او روی دَ خاک
 افتده خدا ره عبادت مونه و اقرار مونه که،
 ”خدا واقعا دَ مینکل شمو آسته.“

نظم و ترتیب دَ جماعتِ ایماندارا

۲۶ پس مقصد مه چی آسته، آی برارو؟
 وختیکه شمو جم موشید، هر کس یگ سرود،
 یگ تعلیم، یگ وحی، یگ توره دَ زبون غیر

یا ترجمه زبونِ غیر ره دره. تمام امزیا باید
 بلده آباد کدو انجام دده شنه. ۲۷ اگه کدم کس
 د زبونِ غیر توره موگیه، باید از دُو یا سه
 نفر کلوتر نبشه و هر کدم شی د نوبت توره
 بگیه و یگو کس دیگه ترجمه کنه. ۲۸ لیکن
 اگه کدم ترجمان نبشه، اونا د مینکل جماعت
 ایماندارا چپ-و-آرام بشینه و قد خود خو و
 قد خدا توره بگیه؛ ۲۹ و از انبیا دُو یا سه
 نفر توره بگیه و دیگر و بسنجه که چی گفته
 شد. ۳۰ لیکن اگه کدم وحی بلده کس دیگه
 که د اونجی ششته مییه، نفر اول چپ شنه تا
 او توره بگیه. ۳۱ چون دزی رقم، پگ شمو
 میتنید د نوبت پیشگویی کنید تا پگ تعلیم
 بگیره و پگ تشویق شنه. ۳۲ روح انبیا تابع انبیا
 آسته، ۳۳ چون خدا، خدای بی نظمی نیسته،
 بلکه خدای نظم-و-آرامش آسته.

امو رقم که د تمام جماعت های مُقدّسین
 آسته، ۳۴ خاتونو باید د جماعت های ایماندارا

چُپِ بِشِینِه، چِراکه بِلدِه ازوا اِجازِه نِییه که توره
 بُگیه، بِلکه اُمُو رِقْم که شریعت مُوگیه، تابع
 بَشِه. ۳۵ اگه اونا میخایه کُدَم چیز ره بُفامه، دَ
 خانه از شُویون خُو پُرسان کُنه، چُون بِلدِه خاتونو
 شَرَم آسته که دَ جماعتِ ایماندارا توره بُگیه.
 ۳۶ آیا کلامِ خُدا از شُمو سرچشمه گِرِفْتِه؟ یا
 شُمو تنها کسای آستید که کلامِ خُدا دَز شُمو
 رسیده؟

۳۷ اگه کُدَم کس خود ره نَبی یا یگِ شَخْصِ
 روحانی فِکِر مُوکنه، اُو باید امی چیز ره که
 دَز شُمو نِوِشْتِه مُونَم تصدِیق کُنه که حُکْمِ مَولا
 آسته. ۳۸ هر کسی که ای ره تصدِیق نَکُنه، خودِ
 اَزُو ام تصدِیق نَمُوشه. ۳۹ پس ای برارو، کَلو
 شُوق دَشْتِه بَشِید که پیشگویی کُنید و توره کُفتو
 دَ زِیونای غَیر ره مَنع نَکُنید؛ ۴۰ مگم تمام چیزا
 باید بطورِ مَناسِب و دَ تَرْتِیب انجام دَدِه شُنه.

دوباره زنده شدنِ مسیح

۱۵ ای برارو، آلی ما میخائیم خوشخبری ره دَ یاد شُمو بیرم که دَز شُمو اِعلان کُدم، امو ره که شُمو ام قبول کدید و ام دَزو قایم-و-اُستوار اَسْتید^۲ و ام دَ وسیله امزو نجات پیدا مُونید، دَ شرطی که دَ امزو پیغام که ما دَز شُمو اِعلان کُدم محکم بُمَید؛ اگه نه ایمان شُمو عِبَث-و-بے فایده اَسته.^۳ چون چیزی ره که ما یافتُم، بحیثِ اَوّلین چیزِ مُهم دَز شُمو رَسَندم، یعنی که مسیح دَ مُطابِقِ نوشته های مُقَدَّس بخاطرِ گناه های مو مُرد^۴ و دَ فَن شد و دَ مُطابِقِ نوشته های مُقَدَّس دَ روزِ سِوَم دُوباره زنده شد^۵ و دَ کِیفَا^a و بعد ازو دَ امزو دوازده یار ظاهر شد.^۶ بعد ازو دَ یگ وخت، دَ کَلوتر از پنج

^a ۱۵:۵ یعنی پترُس.

صد برار ظاهر شد که اکثریت ازوا هنوز زنده
 یه، ولے بعضی های شی مُرده. ^a ۷ بعد ازو د
 یعقوب ^b ظاهر شد و بعد ازو د تمام رسولا.
^۸ آخر پگ، دز مه که مثل نلغه بے وخت تولد
 شده بودم، ام ظاهر شد. ^۹ چون ما کمترین از
 پگ رسولا استم و لایق ازی ره ندرم که رسول
 گفته شتم، چراکه جماعت ایماندارای خدا ره
 آزار-و-اذیت موکدم. ^{۱۰} لیکن د وسیله فیض
 خدا استم هر چیزی که استم و فیض ازو د
 وجود ازمه بے فایده نبوده، بلکه ما از پگ
 ازوا کده کلوتر زحمت کشیدم؛ اگرچه نه خود
 مه، بلکه فیض خدا که قد از مه استه زحمت
 کشیده. ^{۱۱} پس چی خود مه، چی اونا، امی

^a ۱۵:۶ د جای «مُرده» د زبون یونانی «خاو شده» نوشته
 یه. ^b ۱۵:۷ امکان دره که امی یعقوب برار عیسی
 مسیح بوده بشه، نه یکی از دوازده رسول که یعقوب نام
 دشت.

رقم مو خوشخبری ره اعلان مونی و دَ امزی
خوشخبری شمو ایمان اُوردید.

دُوباره زنده شُدونِ مُرده ها

۱۲ لیکن اگه اعلان موشه که مسیح از مُرده
ها دُوباره زنده شُد، چطور بعضی از شمو مَوگیه
که دُوباره زنده شُدو از مُرده ها وجود ندره؟
۱۳ اگه دُوباره زنده شُدو از مُرده ها وجود ندره،
پس مسیح ام از مُرده ها زنده نَشده؛ ۱۴ و اگه
مسیح دُوباره زنده نَشده، ام موعظه از مو باطل
آسته و ام ایمان از شمو. ۱۵ علاوه ازی، مو ام
بلده خُدا شاهِدای دروغی جور موشی، چُون مو
دَ باره خُدا شاهِدی دَدے که او مسیح ره دُوباره
زنده کده، دَ حالیکه اگه مُرده ها دُوباره زنده
نَموشه، او ره دُوباره زنده نکده. ۱۶ چُون اگه
مُرده ها دُوباره زنده نَموشه، مسیح ام دُوباره
زنده نَشده. ۱۷ و اگه مسیح دُوباره زنده نَشده،
ایمان شمو باطل آسته و شمو تا آلی ره دَ

گناه های خُو باقی آستید. ۱۸ امچنان کسای
 که دَ مسیح ایمان دَشته و مُرده،^a نابود شده.
 ۱۹ اگه تنها بلده امزی زندگی مو دَ مسیح اُمید
 دَری، مو از پگِ مردما کده بدبخت تر آستی.
 ۲۰ لیکن مسیح واقعا از مُرده ها دُوباره زنده
 شده و اوّلین کسی آسته که از مینکلِ مُرده ها^b
 باله شده. ۲۱ چون اُمو رقم که مرگ از طریقِ
 یگِ انسان آمد، اُمو رقم دُوباره زنده شدو از
 مُرده ها ام از طریقِ یگِ انسان آمد. ۲۲ پس اُمو
 رقم که دَ گناهِ بابای آدم پگِ مومره، اُمو رقم
 دَ قربانی مسیح پگِ زنده موشه. ۲۳ لیکن هر
 کس دَ نوبتِ خُو: مسیح اوّلین کسی که دُوباره
 زنده شد و بعد ازو دَ وختِ آمدون شی کسای
 که دَزو تعلقِ دَره، زنده موشه. ۲۴ بعد ازو

^a ۱۵:۱۸ دَ جای «مُرده» دَ زیونِ یونانی «خاو شده»
 نوشته یه. ^b ۱۵:۲۰ دَ جای «اوّلین کسی که از
 مُرده ها باله شده» دَ زیونِ یونانی «نوبَرِ خاو شده ها»
 نوشته یه.

آخر زمان مییه، وختیکه مسیح پادشاهی ره د
 خُدا، یعنی آته آسمانی تسلیم مونه، وختیکه
 او هر حکمران و هر قدرت و قوت ره نابود
 مونه. ^{۲۵} چون او باید تا وختی حکمرانی کنه که
 تمام دشمنای خو ره د زیر پای خو پورته کنه.
^{۲۶} دشمنون آخر که نابود موشه، مرگ آسته.
^{۲۷} چون خُدا "تمام چیزا ره د تی پای ازو قرار
 دده." † "لیکن وختیکه موهگه" تمام چیزا د تی
 پای ازو قرار دده شد، "واضح آسته که خود
 خُدا شامل تمام امزو چیزا نموشه که تی پای
 ازو قرار دده شد. ^{۲۸} مگم وختیکه تمام چیزا
 تابع مسیح شد، اوخته خود مسیح که باچه خُدا
 آسته، تابع امزو موشه که تمام چیزا ره د تی
 پای شی قرار دد تا خُدا، تمام چیزا د بله تمام
 چیزا بشه.

۲۹ اگه مُرده ها هرگز دُوباره زنده نَمُوشه، پس
 کسای که بلده مُرده ها غُسلِ تعمید میگیره،
 چی مُوکنه؟ چرا اونا بلده مُرده ها غُسلِ تعمید
 میگیره؟^{۳۰} و مو چرا زندگی خوره هر ساعت دَ
 خطر میندزی؟^{۳۱} دَ افتخاری که دَ باره شمو دَ
 حُضُورِ مَولای مو مسیح عیسی دَرُم قَسم آسته
 که ما هر روز دَ مُردو برابر آستُم.^{۳۲} اگه ما فقط
 بخاطرِ اُمید های انسانی قد درنده ها دَ اِفْسُس
 جنگ کدُم، ما ازو چی فایده دَ دِست اُوردیم؟ اگه
 مُرده ها زنده نَمُوشه، «بِیید که بُخوری و وُچی
 کنی، چُون صَباح مَومری.»^{a ۳۳} بازی نَخورید:
 «همنِشِینِ بَد، اخلاقِ حُوب ره فاسِد مونه.»^b
^{۳۴} دَ هُوش بَیید و از گناه کدو دِست بِکَشید؛
 چُون بعضی کسا آسته که از خُدا هیچ شِناس
 ندره. ای توره ره بلده شرمندون شمو مُوگیم.

^a ۱۵:۳۲ ای یکی از گفته های یگ شاعرِ یونانی آسته.

^b ۱۵:۳۳ ای یکی از گفته های یگ شاعرِ یونانی آسته.

جِسْمِ دُوباره زنده شُدِه

۳۵ ولے اگه یگو کس پُرسان کُنِه: ”مُرده ها
چی رقم دُوباره زنده مُوشه و قد چی رقم جِسْم
مییه؟“ ۳۶ ای نادو، چیزی ره که کِشت مُونی،
اُو زنده نَمُوشه تا که نَمُره. ۳۷ و چیزی ره که
کِشت مُونی، اُو تَنه گیاه نیسته که بُر مُوشه،
بلکه فقط تُخْم اَسته، چی تُخْم گندم بَشه یا کَدَم
تُخْم دیگه. ۳۸ لیکن خُدا مُطابقِ خاست-و-اراده
خُو دَزُو جِسْم میدیه و بلده هر تُخْم جِسْم خود
شی ره میدیه. ۳۹ تمام گوشت ها یگ رقم
نیسته، بلکه گوشتِ اِنسان یگ رقم اَسته،
گوشتِ حیوانا دیگه رقم و گوشتِ مُرغکو یگ
رقم دیگه و ماهیا دیگه رقم. ۴۰ امی رقم جِسْم
های آسمانی و جُود دَره و جِسْم های زمینی،
مگم شِکوه-و-جلالِ جِسْم های آسمانی یگ رقم
اَسته و از جِسْم های زمینی دیگه رقم. ۴۱ اَفَتُو
یگ رقم شِکوه-و-جلالِ دَره، ماهتو دیگه رقم

شِکوه-و-جلالِ دَره و سِتاره ها ام شِکوه-و-جلالِ
 دِیگه رقم؛ دَ حقیقت شِکوه-و-جلالِ یگ سِتاره
 از دِیگه سِتاره فرق دَره. ^{۴۲} دُوباره زنده شُدونِ
 مُرده ها ام امی رقم آسته: چیزی که کِشت
 مُوشه از بَین رفتنی آسته، ولے چیزی که
 دُوباره زنده مُوشه از بَین رفتنی نییه. ^{۴۳} اُو دَ
 خاری-و-ذَلت کِشت مُوشه، دَ شِکوه-و-جلالِ
 دُوباره زنده مُوشه؛ اُو دَ ضعیفی کِشت مُوشه،
 دَ قُوت دُوباره زنده مُوشه. ^{۴۴} جِسمِ نَفسانی
 کِشت مُوشه، جِسمِ روحانی دُوباره زنده مُوشه.
 اگه جِسمِ نَفسانی و جُود دَره، جِسمِ روحانی ام
 و جُود دَره. ^{۴۵} امی رقم ام دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نِوِشته
 یه: ”اِنسانِ اوّل یعنی آدم، یگ مَوْجُودِ زنده
 جور شد. “[‡] ولے آدمِ آخِر^a روحِ زندگی-بَخش
 جور شد. ^{۴۶} لیکن روحانی، اوّل نَمَد، بَلکه اوّل

^a ۱۵:۴۵ یعنی عیسیٰ مسیح.

[‡] ۱۵:۴۵ پیدایش ۲:۷.

نفسانی آمد و بعد از او روحانی. ^{۴۷} انسانِ اوّل از زمی بُود و خاکی؛ انسانِ دوّم^a از آسمو. ^{۴۸} امّو رقم که آدم خاکی بُود، کسای که از خاک آسته ام امّو رقم آسته؛ و امّو رقم که انسانِ آسمانی آسته، کسای که دَ آسمو تعلقِ دَره ام امّو رقم آسته. ^{۴۹} امّو رقم که مو شکلِ انسانِ خاکی ره گرفتے، امّو رقم شکلِ انسانِ آسمانی ره ام میگیری.

^{۵۰} آی برارو، ما بلده شمو امی ره موگیم که گوشت و خُون نَمیتنه وارثِ پادشاهی خُدا شنه و امچنان چیزی از بین رفتنی نَمیتنه وارثِ چیزی شنه که از بین رفتنی نییه. ^{۵۱} اینه، ما بلده شمو یگ راز ره موگیم: پگ مو نمومری،^b بلکه پگ مو تبدیل موشی، ^{۵۲} د یگ لحظه، د یگ کرپک زدو، د غیتیکه شیپورِ آخر زده موشه.

^a ۱۵:۴۷ یعنی عیسیٰ مسیح. ^b ۱۵:۵۱ د جای

«نمومری» د زیونِ یونانی «خاو نموری» نوشته یه.

چُونِ آوازِ شِیپُورِ بُرِ مُوشِه و مُرده ها دُوباره زنده
 مُوشِه زنده از بَینِ نَرَفَتَنِی، و مو تبدیل مُوشی.
 ۵۳ چُونِ ای جِسمِ از بَینِ نَرَفَتَنِی باید یگ جِسمِ از
 بَینِ نَرَفَتَنِی بُپوشِه و ای جِسمِ مُردَنِی باید یگ
 جِسمِ اَبَدی بُپوشِه. ۵۴ پس وختیکه ای جِسمِ از
 بَینِ نَرَفَتَنِی امو جِسمِ از بَینِ نَرَفَتَنِی ره پوَشید و
 جِسمِ مُردَنِی جِسمِ اَبَدی ره پوَشید، اوخته امی
 توره که نِوِشته شُدِه پُوره مُوشِه:

”مَرگِ دَ وَسِیلِه پِروزی قُورتِ شُد.“

۵۵ ”ای مَرگ، پِروزی تُو کُجا اَسته؟“

ای مَرگ، نِیشِ تُو کُجا یِه؟“

۵۶ نِیشِ مَرگِ گُناه اَسته و قُدرتِ گُناه، شَرِیعت.

۵۷ مَگم خُدا ره شُکر که اُو دَ وَسِیلِه مَولایِ مو

عِسیٰ مَسیحِ بَلدِه ازمو پِروزی مِیدیه. ۵۸ امزی

خاطرِ ای بَرارونِ عَزِیز، قایم و اُستوار بُمَید.

همیشه دَ کارِ مَولا پِیشی بَگیرید، چُونِ شُمُو

مِیدَید که زَحمتِ شُمُو دَ خِدْمَتِ مَولا بے فایده

نِییه.

جم کدونِ کومکِ بَلدِه ایماندارایِ ضرورتَمند

۱۶
آلی دَ بارِه جم کدونِ کومکِ بَلدِه
مُقَدَّسین: اُمورِ رقمِ که دَ جماعتِ های
ایماندارایِ غلاتیه هِدایتِ دَدُم، شُمو ام اُمورِ رقم
کُنید. ۲ دَ روزِ اوّلِ هر هفته،^a هر کُدَم شُمویگ
هدیه دَ مُطابِقِ عایدِ خُو جدا کده پس انداز کُنید
تا دَ وختِ اَمَدونِ مه دَ پِيسه جم کدو ضرورتِ
نَشنه. ۳ و غِیتیکه ما بِرَسَم، کسایِ ره که شُمو
تایید کُنید، قد خطِ ها رِبی مُونَم تا هدیه شُمو
ره دَ اورشَلیم بُره. ۴ و اگه صَلاحِ شُد که ما ام
بورم، اوخته اونا قد ازمه یگجایِ مورِه.

نَقْشِه پوئسِ بَلدِه سَفَرِ آینده

۵ وختیکه از ولایتِ مَقَدونیه تیر شُدَم، دَ پیشِ
از شُمو مییم؛ چُونِ قَصْدِ دَرَمِ که از مَقَدونیه تیر

^a ۱۶:۲ یعنی دَ روزِ یگ شَمِبِه.

شُنم^۶ و اِمکان دَره که قد شُمو بُمَنم و حتی
 زِمستو ره دَ اُونجی تیر کَنم تا شُمو مَره دَ هر
 جایی که بورُم کومک کده رَی کُنید. ^۷ اِم دفعه
 نَمیخایم که شُمو ره دَ سِرِ راه بِنگَرُم، چُون
 اُمیدوار اَسْتُم که یگ مُدَت ره قد شُمو بُمَنم
 اگه مَولا اِجازه بَدیه. ^۸ مگم تا وختِ «عَیدِ روزِ
 پَنجاهم» دَ اِفْسُس مَومَنم، ^۹ چَراکه یگ درگه
 کُته و تاثیرگُذار بَلدِه خِدْمَت مه واز شُدِه، ولِ
 مُخالفِ اِم کَلو اَسْتِه.

^{۱۰} اگه تَیموتائوس دَ پِیش شُمو مِییه، توخ
 کُنید که دَ مینکل شُمو بَدونِ ترس بُود-و-باش
 کُنِه، چُون اُو اِم دَ کارِ مَولا مَشغُول اَسْتِه،
 اُمُو رَقْم که ما اَسْتُم. ^{۱۱} پَس هِیچ کس
 اُو ره خار-و-حَقیر حِساب نَکُنِه. اُو ره دَ
 صُلح-و-سَلامتی سُون راهِ شی رَی کُنید تا پِیشِ
 ازمه بَییه، چُون ما قد دِیگه بَرارو چِیم دَ راهِ اَزو

اَسْتُمْ. ^a ۱۲ دَ بَارِهَ بَرَارِ مَوِ اَپُولُس، مَا اَوْ رِهَ كَلَو
تَشْوِيقِ كَدُمِ كِهَ قَدِ دِيگِهَ بَرَارِو دَ پِيشِ شُمُو بِيِيهَ،
لِيكِنِ هِيچِ رَاضِي نَشُدُ كِهَ دَ اَمزِي زَمَانِ بِيِيهَ؛
مِگَمِ وَخَتِيكِهَ فَرِصَتِ پَيِدَا كُنِهَ، اَوْ مِيِيهَ.

۱۳ هُوشِيَارِ بَشِيدِ، دَ اِيْمَانِ خُو قَايِمِ-و-اَسْتَوَارِ
بُمْنِيدِ، قَوِي وَ مَرِدِ جَانِ خُو بَشِيدِ. ^{۱۴} بِيَلِيدِ كِهَ
تَمَامِ كَارَايِ شُمُو قَدِ مُحَبَّتِ قَتِي بَشِهَ.

۱۵ اَيِ بَرَارِو، شُمُو مِيدَنِيدِ كِهَ خَانَوَارِ اِسْتِيْفَانِ
اَوَّلِينِ كَسَايِ بُوَدِ كِهَ اَزِ وِلَايَتِ اَخِيَا^b اِيْمَانِ اُورِدِ وَ
خودونِ رِهَ بَلَدِهَ خِدْمَتِ مُقَدَّسِينِ وَ قَفِ كَدِ. پَسِ اَزِ
شُمُو خَاهِشِ مُونِمِ ^{۱۶} كِهَ شُمُو اَمزِي رَقْمِ مَرْدُمَا
اِطَاعَتِ كُنِيدِ وَ اَمِ اَزِ هَرِ كَسِي كِهَ قَدِ اَزِوَا كَارِ وَ
زَحْمَتِ مُونِهَ. ^{۱۷} اَزِ اَمَدُونِ اِسْتِيْفَانِ وَ فُورْتُونَاتُسِ
وَ اَخِيِيكَاسِ خُوشِ شُدُمِ، چِرَاكِهَ كَمبُودِيِ شُمُو رِهَ

^a ۱۶:۱۱ يا ما چيم دَ راهِ ازو و ديگِهَ بَرَارِو اَسْتُمْ.

^b ۱۶:۱۵ مُلْكِ يُونَانِ يِگِ وَخْتِ دَ دُوِ مَنْطِقَهَ تَقْسِيمِ بُوَدِ:

«مَقْدُونِيَهَ» وَ «اَخِيَا.»

اونا پوره کد؛ ^{۱۸} چون اونا روح ازمه و از شمو ره تازه کد. پس امی رقم آدما ره بنخشید.

سلام های آخری

^{۱۹} جماعت های ایماندارای ولایت آسیا، ^a دز شمو سلام میرسنه؛ اکیلا و پرسکلا ^b قد جماعت ایماندارای که د خانه ازوا آسته، ام بلده شمو د نام مولا سلام های گرم ربی مونه. ^{۲۰} تمام برارو دز شمو سلام ربی مونه. یگدیگه خو ره قد روی ماخی مقدسانه سلام بگید.

^{۲۱} ما پولس امی دعا-و-سلام ره قد دست خود خو نوشته کدیم. ^{۲۲} اگه کدم کس مولا عیسی ره دوست ندره، دزو نالت باد. «یا مولا، بیه!» ^{۲۳} فیض مولا عیسی نصیب شمو شنه.

^a ۱۶:۱۹ بلده معلومات د باره آسیا د فهرست لغات مشکل رجوع کنید. ^b ۱۶:۱۹ د زبون یونانی «پرسکا» نوشته یه که اختصار «پرسکلا» آسته. ^a ۱۶:۲۴ «آمین» د بعضی نسخه ها نوشته نییه.

۲۴ مُحَبَّتْ مَه دَ وَسِيْلَه مَسِيْح عِيْسَىٰ نَصِيْبِ پِگ
شُمُو شُنَه. [آمين.]^a